

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Δρουσιώτη, Π.Ε.Δ

Αρ. Αγωγής: 3079/13

Μεταξύ:

[REDACTED], από τη Λεμεσό

Ενάγουσα

και

1. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ μέσω Γενικού Εισαγγελέα τις Δημοκρατίας, από τη Λευκωσία
2. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, από την Λευκωσία
3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΤΔ, από τη Λευκωσία

Εναγόμενοι

Ημερομηνία: 31/01/2022

Εμφανίσεις:

Για Ενάγοντες : κ. **[REDACTED]** LLC

Για Εναγόμενο 1: **[REDACTED]** για Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας

Για Εναγόμενο 2: **[REDACTED]**

Για Εναγόμενο 3: **[REDACTED]**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Με την παρούσα αγωγή η Ενάγουσα αξιώνει από τους Εναγόμενους 1, 2 και 3 τα ακόλουθα:

α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η Εναγόμενη 1, από πράξεις και/ή παραλείψεις οργάνων, αξιωματούχων και η υπαλλήλων της, άφησαν την Εναγόμενη 3, να οδηγηθεί στη λήψη

μέτρων εξυγίανσης με αποτέλεσμα να προκληθούν ζημιές και/ή απώλειες και έξοδα στην Ενάγουσα.

β) Δήλωση του Δικαστηρίου, ότι η Εναγόμενη 1, δια των αρχών και οργάνων και/ή αξιωματούχων και/ή υπαλλήλων, δια της επιβολής μέτρων εξυγίανσης προκάλεσαν τη διάρρηξη των συμφωνιών μεταξύ της Ενάγουσας και της Εναγόμενης 3, ώστε η Εναγόμενη 3, να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της.

γ) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η Εναγόμενη 2, από πράξεις ή παραλείψεις των αξιωματούχων της και έχοντας υποχρέωση εποπτείας και ελέγχου και εφαρμογής των νόμων και κανονισμών πολιτικής των τραπεζών και την επιτήρηση και ελέγχων της λειτουργίας της Εναγόμενης 3, ως τράπεζα με πράξεις ή παραλείψεις της που προηγήθηκαν των σχετικών διαταγμάτων, επέτρεψαν και ανέχτηκαν και οδήγησαν την Εναγόμενη 3, σε κατάσταση ώστε να χρειάζεται η λήψη μέτρων εξυγίανσης. Δία της έκδοσης των σχετικών διαταγμάτων και του διορισμού διαχειριστή της Εναγόμενης 3 και του εξαναγκασμού της Εναγόμενης 3, να μεταχειριστεί διαφορετικά και άνισα τους καταθέτες και δια του εξαναγκασμού της Εναγόμενης 3, να εκποιήσει και να παραχωρήσει περιουσιακά στοιχεία της χωρίς επαρκή ανταλλάγματα με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επιστρέψει τις καταθέσεις, προκάλεσε ζημιές και απώλειες στην Ενάγουσα σε σχέση με τις καταθέσεις της.

δ) Δήλωσης του Δικαστηρίου ότι η Εναγόμενη 2, δια των αξιωματούχων της υποχρέωσαν και εξανάγκασαν την Εναγόμενη 3, να αποξενωθεί περιουσιακά στοιχεία με αποτέλεσμα να προκαλέσουν ζημιές και απώλειες και έξοδα στην Ενάγουσα και/ή στις καταθέσεις της.

ε) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η Εναγόμενη 3, δια των οργάνων, αξιωματούχων και υπαλλήλων και του διοικητικού συμβουλίου με δόλο και/ή απάτη και/ή ψευδείς παραστάσεις και/ή αμέλεια και/ή παράβαση εκ τους νόμου και κανονισμών υποχρεώσεων της και η άλλων ενεργειών και/ή λόγο αλόγιστης ή παράνομης ή εξουσίας

μετατροπής της Εναγόμενης 3, σε διεθνείς επενδυτές και/ή με την παραχώρηση ευνοϊκών και μη εξασφαλισμένων δανείων, προκάλεσαν ζημιές στην Ενάγουσα και/ή στις καταθέσεις της.

ζ) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η Εναγόμενη 3, δια των οργάνων, αξιωματούχων και υπαλλήλων και του διοικητικού, συμβουλίου, προκάλεσαν υπαίτια τη διάρρηξη των συμφωνιών μεταξύ Ενάγουσα και Εναγόμενη 3, σε σχέση με τα δικαιώματα της Ενάγουσας.

η) Η Ενάγουσα, αξιώνει εναντίον των Εναγόμενων 1 και 2, €423,011,91 ως αποζημίωση για τις ζημιές, απώλειες και έξοδα που προκάλεσαν στην Ενάγουσα.

θ) Η Ενάγουσα αξιώνει εναντίον των Εναγόμενων 3, €423,011,91 ως αποζημίωση για τις ζημιές, απώλειες και έξοδα που προκάλεσαν στην Ενάγουσα.

ι) Εναντίον όλων των Εναγόμενων διαφυγόντα κέρδη και η απώλειες κέρδους, το οποίο θα αποκόμιζε η Ενάγουσα, αν οι Εναγόμενοι δεν προέβαιναν στις ποιο πάνω ενέργειες.

κ) Διαζευκτικά αποζημιώσεις, με βάση τις αρχές του αδικαιολόγητου πλουτισμού.

λ) Παραδειγματικές και/ή τιμωρητικές αποζημιώσεις.

Με βάση την Έκθεση Απαίτησης της Ενάγουσας, κατά το 2012 η Ενάγουσα διατηρούσε στην Εναγόμενη 3, τους ποιο κάτω καταθετικούς λογαριασμούς με τα εξής στοιχεία:

α) Κατάθεση τακτής προθεσμίας σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 50%, την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 03307155900 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 178.548,09 cent πλέον τόκοι.

β) Κατάθεση τακτής προθεσμίας σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 50% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 357005860429 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 497.877,30 cent πλέον τόκοι.

γ) Κατάθεση τακτής προθεσμίας σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 50% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 357003807237 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 228.117,47 cent πλέον τόκοι.

δ) Κατάθεση με προειδοποίηση σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 50% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 033006013851 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 121.118,86 cent πλέον τόκοι.

ε) Κατάθεση τακτής προθεσμίας σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 33% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 033507050463 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 99.501,25 cent πλέον τόκοι.

στ) Κατάθεση τακτής προθεσμίας σε βρετανικές στερλίνες στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 33% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 033042061862 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο GBP83.211,74p, (€ 70.646,77 cent) πλέον τόκοι.

ζ) Κατάθεση με προειδοποίηση σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου, με δικαιούχο κατά 33% την Ενάγουσα με αριθμό λογαριασμού 033505029556 ο οποίος την 26/3/2013 έχει πιστωτικό υπόλοιπο € 10.905,11 cent πλέον τόκοι.

η) Λογαριασμό όψεως σε δολάρια Αμερικής στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά 50% με αριθμό λογαριασμού 357002875131 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο \$ 932.946,03 cent (€727. 407, 06 cent).

θ) Λογαριασμό όψεως σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά

50% με αριθμό λογαριασμού 033000102924 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο €88.178,42 cent.

ι) Λογαριασμό όψεως σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά 50% με αριθμό λογαριασμού 033001097763 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο €11.288,94 cent.

κ) Λογαριασμό όψεως σε βρετανικές στερλίνες στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά 33% με αριθμό λογαριασμού 033041069436 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο GBP 2,16p cent (€2,14cent).

λ) Λογαριασμό όψεως σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά 33% με αριθμό λογαριασμού 033501021666 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο €2.220,85 cent.

μ) Λογαριασμό όψεως σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου με δικαιούχο την Ενάγουσα κατά 33% με αριθμό λογαριασμού 357002874992 που παρουσίαζε την 26/3/2013 πιστωτικό υπόλοιπο € 8,65 cent.

Η Εναγόμενη 1 στην Υπεράσπιση της μεταξύ άλλων αναφέρει, ότι από οποιοδήποτε κυβερνητικό αξιωματούχο δεν υπήρξε οποιοδήποτε παραπλανητική διαβεβαίωση και οποιαδήποτε τυχόν δήλωση κυβερνητικού αξιωματούχου έγινε καλόπιστα και ειλικρινά στη βάση πληροφοριών που οι αξιωματούχοι είχαν και χωρίς οποιαδήποτε αναφορά στην Ενάγουσα και χωρίς οποιοδήποτε σκοπό να επηρεάσουν τα συμφέροντα οποιοδήποτε. Στις επόμενες παραγράφους της έκθεσης υπεράσπισης, η Εναγόμενη 1, παραθέτει τα γεγονότα του Μαρτίου του 2013.

Η Εναγόμενη 2 στη Υπεράσπιση της εγείρει μεταξύ άλλων την ακόλουθη προδικαστική

ένσταση ότι:

«με την παρούσα αγωγή ενάγεται ως Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου, ενώ μέρος των ευθυνών που της αποδίδονται και ορισμένες από τις αξιώσεις της Ενάγουσας στην Έκθεση Απαίτησης αφορούν ισχυριζόμενη βλάβη και/ή ζημιά που προκλήθηκε στην Ενάγουσα από ισχυριζόμενες πράξεις και/ή παραλείψεις της Κεντρικής Τράπεζας υπό την ιδιότητα της ως Αρχή Εξυγίανσης».

Ανευ βλάβης της προδικαστικής ένστασης η Εναγόμενη 2 ισχυρίζεται στην Υπεράσπισή της ότι πέραν των ισχυρισμών ότι η Ενάγουσα δεν αποκαλύπτει βάσει αγωγής εναντίον της Εναγόμενης 2, για τους λόγους που αναφέρονται στην παραγράφους 1-5 της υπεράσπισης της, αρνείται όλους τους ισχυρισμούς της Ενάγουσας που περιέχονται στην Έκθεση Απαίτησης, πλην αυτούς που παραδέχεται ρητά. Ειδικότερα δε η Εναγόμενη 2, αρνείται ότι διαβεβαίωνε την Ενάγουσα και οποιοδήποτε πρόσωπο, σε σχέση με τις καταθέσεις τους, τους κινδύνους που διατρέχουν οι καταθέσεις και το ρίσκο με τις καταθέσεις. Στη συνέχεια παραθέτει τους λόγους που εκδόθηκαν τα σχετικά διατάγματα από την Εναγόμενη 2, ως Αρχή Εξυγίανσης δυνάμει του Νόμου 17(Ι)/2013 μετά από κοινού απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, για λήψη μέτρων εξυγίανσης και αφού έλαβε τη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών.

Η Εναγόμενη 3, απορρίπτει όλους τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην έκθεση απαίτησης της Ενάγουσας, πλην τους ισχυρισμούς που ρητά παραδέχεται στην έκθεση υπεράσπισης της και ισχυρίζεται ότι η Ενάγουσα δεν νομιμοποιείτε να προωθεί την παρούσα αγωγή εναντίον των Εναγόμενων 3, καθότι δεν έχει οποιοδήποτε αγωγίμο δικαίωμα στην προώθηση της αγωγής. Σύμφωνα δε με τα Άρθρα 12 (15) και 12 (16) του Νόμου 17(Ι)2013 τα θιγόμενα μέρη δεν δύναται να ξεκινήσουν οποιαδήποτε διαδικασία απαιτώντας πληρωμή των χρεών και υποχρεώσεων που επηρεάστηκαν από στην εφαρμογή του μέτρου διάσωσης με τα ίδια μέσα ούτε και να απαιτήσουν, είτε από το ίδρυμα που υπόκειται σε εξυγίανση, είτε από τη Δημοκρατία, οποιανδήποτε χρηματική αποζημίωση, για ζημιές που δύναται να έχει υποστεί ως αποτέλεσμα του μέτρου

διάσωσης με τα ίδια μέτρα. Πέρα των πιο πάνω, η Εναγόμενη 3, ισχυρίζεται, ότι δεν είχε οποιαδήποτε επιλογή από το να εφαρμόσει στην ολότητά του τις πρόνοιες των σχετικών διαταγμάτων.

Η Ενάγουσα για να αποδείξει την υπόθεση της, έδωσε ένορκη μαρτυρία η ίδια και κατέθεσε συνολικά 5 Τεκμήρια. Το πρώτο τεκμήριο αποτελεί την γραπτή κατάθεση της μάρτυρος. Το Τεκμήριο 2 αποτελεί την έκθεση της τριμερούς επιτροπής, ημερομηνία 28.09.2013. Το Τεκμήριο 3 είναι έγγραφο από την ιστοσελίδα, In Business News. Το Τεκμήριο 4, φωτοαντίγραφο της Κεντρικής Τράπεζας, ημερομηνία 11.02.2013 και το Τεκμήριο 5, αντίγραφο καταστάσεις λογαριασμών.

Η Ενάγουσα, στη γραπτή της δήλωση μεταξύ άλλων αναφέρει ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο με την παρούσα αγωγή ήταν πελάτης και καταθέτης της Εναγόμενης 3 και διατηρούσε τους λογαριασμούς που αναφέρονται στην Έκθεση Απαίτησής της και περιγράφονται ανωτέρω υπό τα στοιχεία α έως μ. Είναι η θέση της ότι κατά το άνοιγμα των πιο πάνω λογαριασμών υπογράφηκαν διάφορα έγγραφα και συμφωνίες, τα οποία δεν έχει στην κατοχή της, γιατί η Εναγόμενη 3, ουδέποτε της τα έχει δώσει. Ως καταθέτης της Εναγόμενης 3, έχει το δικαίωμα και τη δυνατότητα να εισπράξει και να μεταφέρει τους λογαριασμούς της, είτε εκτός, είτε εντός Κύπρου, οποιαδήποτε πιστωτικά υπόλοιπα της και καταθέσεις της και η Εναγόμενη 3, όφειλε να εκτελεί άμεσα και χωρίς οποιαδήποτε κολλήματα τις εντολές και οδηγίες της για μεταφορά οποιουδήποτε υπόλοιπου. Το Υπουργικό Συμβούλιο στις 28.3.2013 δημοσίευσε ως κανονιστική διοικητική πράξη με αριθμό 99/2013 και διόρισε ερευνητική επιτροπή για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την κατάσταση την οποία περιήλθε το τραπεζικό σύστημα και η οικονομία της Κυπριακής Δημοκρατίας (Τεκμήριο 2). Η Εναγόμενη 1, κατά ή περί τον Μάιο του 2011, είχε αποκλειστεί από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές και παρόλη την κακή κατάσταση της οικονομίας, η Εναγόμενη 1, δεν έλαβε οποιαδήποτε μέτρα και οι αξιωματούχοι της προέβαιναν σε παραπλανητικές δηλώσεις και απέκρουσαν την πραγματική κατάσταση της οικονομίας. Η μάρτυρας παραθέτει σχετικές δηλώσεις του Διευθυντή του Υπουργείου

Οικονομικών Χρ. Πατσαλίδη και του πρώην Υπουργού Οικονομικών Χ. Σταυράκη. Σε σχέση με τη διοίκηση της Τράπεζας Κύπρου, ο πρώην Υπουργός Οικονομικών Χ. Σταυράκη, στην πιο πάνω αναφερόμενη επιτροπή ανέφερε ότι «δεν ανταποκρίθηκε στο ύψος των περιστάσεων και ότι τα διοικητικά συμβούλια είναι ένα σημαντικό στοιχείο της σωστή διακυβέρνησης των εταιρειών», «απαγορεύεται αυστηρά και αποθαρρύνεται ή λήψη δανειοπιστωτικών διευκολύνσεων από τους συμβούλους διότι αυτό δημιουργεί μια έκδηλη στάση εξάρτησης των συμβούλων από τις εκτελεστικές διευθύνσεις των τραπεζών και ότι το ύψος του δανείου, το επιτόκιο, τους όρους, αυτό έκδηλα δημιουργεί μια σχέση εξάρτησης». Περαιτέρω ο πρώην Υπουργός Οικονομικών Κ. Καζαμίας, στην πιο πάνω αναφερόμενη επιτροπή σε σχέση με τα Ελληνικά Ομόλογα, ανέφερε ότι «προκύπτει ότι δεν έγινε καμία ουσιαστική μελέτη για τις επιπτώσεις που θα έχει η απομείωση των ελληνικών ομολόγων, ούτε μελέτη για τις συνέπειες της απομείωσης η οποία οριστικοποιήθηκε τον επόμενο Φεβρουάριο, οι τράπεζες υπέστηκαν ζημιά €4,5 εκατομμυρίων». Στις υπόλοιπες παραγράφους της γραπτής κατάθεσης με αναφορά στα πρακτικά της πιο πάνω επιτροπής, παραθέτει αποσπάσματα των κυρίων Β. Σιαρλή, Μ. Σαρρή, Ε. Ξενοφώντος, Α. Αρτέμη, Α. Ηλιάδη, του εξωτερικού ελεγκτή της Τράπεζας Κύπρου, του Προέδρου του διοικητικού συμβουλίου της Τράπεζας Κύπρου μέχρι το 2008 και στη συνέχεια αναφέρει ότι από τα τέλη του 2012 μέχρι και τον Φλεβάρη του 2013 υπήρχε έντονη φημολογία, καθώς και δημοσιεύματα στον διεθνή και τον κυπριακό τύπο, ότι υπήρχε ενδεχόμενο αποκοπής και/ή απομείωσης των καταθέσεων που διατηρούσαν οι καταθέτες στις τράπεζες. Η Εναγόμενη 1 και η Εναγόμενη 2, μέσω αξιωματούχων τους, σε χρόνο πριν από τις 11/03/2013 προέβησαν σε σειρά διαβεβαιώσεων οι οποίες ήταν παραπλανητικές, οι οποίες στη συνέχεια δεν τηρήθηκαν και δήλωναν ότι δεν υπήρχε ενδεχόμενο αποποίησης καταθέσεων σε Κυπριακές Τράπεζες. Παρά τις ανησυχίες και τον έντονο προβληματισμό της μάρτυρος κατά πόσο θα απέσυρε ή θα μετέφερε τα χρήματα και καταθέσεις της, βασίστηκε στις δηλώσεις και διαβεβαιώσεις των Εναγόμενων. Από τις 18/3/2013 επιβλήθηκαν περιοριστικά μέτρα από την Εναγόμενη 2 και τα Τραπεζικά Πιστωτικά Ιδρύματα παρέμειναν κλειστά μέχρι 28/3/2013, διατάγματα τα οποία εμπόδιζαν τους καταθέτες των πιστωτικών ιδρυμάτων να αποσύρουν τα χρήματα

και τις καταθέσεις τους, εκτός από μικρά ποσά σε μερικούς συγκεκριμένους λογαριασμούς στους οποίους υπήρχε πρόσβαση μέσω της χρήσης πιστωτικών καρτών. Η Εναγόμενη 2, ως Αρχή Εξυγίανσης δυνάμει του σχετικού νόμου έκδωσε και έθεσε σε ισχύ διάφορα διατάγματα που έθεταν την Εναγόμενη 3 και τη Λαϊκή Τράπεζα υπό καθεστώς εξυγίανσης. Με βάση τα διατάγματα που εξέδωσαν, οι Εναγόμενοι 1 και 2, αποφασίστηκε η Λαϊκή Τράπεζα να διαχωριστεί σε καλή και κακή τράπεζα και η καλή τράπεζα στη συνέχεια να αφομοιωθεί από την Εναγόμενη 3. Μεταφέρθηκαν στην Εναγόμενη 3, όλες οι οφειλές προς τη Λαϊκή Τράπεζα με όλα τα εξυπηρετούμενα δάνεια, τις εγκρίσεις και εξασφαλίσεις για αυτά, καθώς και άλλα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβανομένων ακινήτων και τις οφειλές €9,6 δισ. της Λαϊκής Τράπεζας προς την Εναγόμενη 2, λόγω παροχής ELA. Σύμφωνα δε με αυτά τα διατάγματα συγκεκριμένες κατηγορίες καταθετών, της Εναγόμενης 3, αντιμετωπίστηκαν προνομιακά διασφαλίστηκε η αποκοπή μικρότερου ή καθόλου ποσού σε σχέση με τις καταθέσεις αυτών των κατηγοριών. Αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω πράξεων, ήταν η κατακράτηση ποσοστού 47,5% των ποσών που έχει κατατεθειμένο η μάρτυρας στην Εναγόμενη 3, κατά τις 15.03.2013, με πρόσχημα παραχώρηση μετοχών χωρίς ουσιαστική αξία, εμποδίζοντας την να εκμεταλλευτεί τις αποταμιεύσεις της και εκθέτοντας την στα άτομα με τα οποία συναλλάσσετο προκαλώντας σε αυτή ζημιές και απώλειες τόσο υλικές όσο και ως προς τη φήμη και το όνομα της. Τον Αύγουστο του 2013, η Εναγόμενη 3, την ενημέρωσε ότι προέβηκε στη μετατροπή των καταθέσεων της σε μετοχές χωρίς όμως ή ίδια να συγκατατεθεί. Όλες οι πιο πάνω ενέργειες των Εναγομένων 1 και 2, επιβάρυναν την Εναγόμενη 3, ενώ αποτελούσαν υποχρεώσεις που οι ίδιοι έπρεπε να καλύψουν. Όσον αφορά την πώληση των εργασιών της Εναγόμενης 3, στην Ελλάδα, είναι η θέση της μάρτυρος ότι οι καταθέτες της Ελλάδας βρίσκονται σε ευνοϊκότερη θέση από τους καταθέτες της Κύπρου, αφού δεν υφίστανται καμία από τις συνέπειες της εξυγίανσης. Οι πράξεις και ενέργειες των Εναγομένων ήταν βεβιασμένες, αμελείς και προκάλεσαν μεγαλύτερη ζημιές στους καταθέτες της Εναγόμενης 3, αφού δεν εξέτασαν και δεν προέβηκαν σε καμία μελέτη ως προς το κατά πόσο η αγορά των εργασιών της Λαϊκής Τράπεζας από την Εναγόμενη 3, ήταν συμφέρουσα για τους καταθέτες της Εναγόμενης

3. Ειδικότερα δεν έλαβαν υπ' όψιν το ποσοστό απώλειας ή απομείωσης που θα υφίσταντο οι καταθέτες της Εναγόμενης 3. Κατά τη δικής της άποψη οι Εναγόμενοι 1, 2 (ως Αρχή Εξυγίανσης) και 3, προέβηκαν στις ακόλουθες πράξεις αμέλειας και/ή παραβιάσεις των καθηκόντων τους.

«α) Η Εναγόμενη 1 και η Εναγόμενη 2, δεν έλαβαν τα κατάλληλα μέτρα και δεν άσκησαν τον κατάλληλο εποπτικό έλεγχο στην Εναγόμενη 3 και στις άλλες τράπεζες και λάμβαναν μέτρα τα οποία ζημίωναν την οικονομία και τα οικονομικά δεδομένα τις Εναγόμενης 3 και των άλλων τραπεζικών ιδρυμάτων στην Κύπρο με αποτέλεσμα να εκδοθούν τα αναφερόμενα διατάγματα με τα από πίεσεις των οργάνων της Ευρωπαϊκής ένωσης.

β) Η Εναγόμενη 1 και η Εναγόμενη 2 παρέλειψαν να εκπληρώσουν τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις και παρέλειψαν να εποπτεύουν και να ελέγχουν και να καθοδηγούν τα τραπεζικά ιδρύματα που λειτουργούσαν στην Κύπρο περιλαμβανόμενης και τις Εναγόμενης 3.

γ) Η Εναγόμενη 1, κάτω από την πίεση των δικών της λαθών παραλείψεων και αμελών πράξεων κατέληξε σε πολιτική συμφωνία με το Eurogroup στις 25/03/2013 η οποία παραβιάζει τα συνταγματικά δικαιώματα μου και μέσω των διαταγμάτων που εξέδωσε η Εναγόμενη 2 μου προκάλεσε ζημιές και απώλειες και στα συμφέροντά μου αφού απομειώθηκαν οι καταθέσεις μου όπως αναφέρω και πιο πάνω.

δ) Οι Εναγόμενοι δε απευθύνθηκαν πρώτα στους μετόχους της Εναγόμενης 3 για εξεύρεση των αναγκαίων κεφαλαίων, ούτε εξέτασαν το ζήτημα αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου της Εναγόμενης 3.

ε) Πριν την έκδοση των διαταγμάτων βασίστηκαν σε στοιχεία που ετοιμάστηκαν στη βάση όχι αντικειμενικών στοιχείων, αλλά για σκοπούς εξυπηρέτησης ειλημμένων πολιτικών αποφάσεων και άτυπων και μη κυρωμένων από το Κοινοβούλιο

Συμφωνιών με το Euro group και μη θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έρχονταν σε σύγκρουση και ήταν ασυμβίβαστα με τις προηγούμενες δηλώσεις και διαβεβαιώσεις και εκτιμήσεις των Εναγόμενων.

στ) Με την εξαναγκαστική εκχώρηση των περιουσιακών στοιχείων της Λαϊκής Τράπεζας προς την Εναγόμενη 3, άλλα και τις οφειλές της Λαϊκής Τράπεζας ύψους 9.6 περίπου δισεκατομμυρίων προς την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, καθώς και τις υποχρεώσεις πληρωμής των καταθέσεων μέχρι €100.000,000 και ολική ή μερική απαλλαγή του Εναγόμενου 1, Πιστωτικών Ιδρυμάτων, Ασφαλιστικών και Φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων κτλ. εφόσον αυτοί εξαιρέθηκαν και έγινε υπέρ τους και σε βάρος μου αδικαιολόγητη διαφοροποίηση και διάκριση επιβαρύνθηκα περαιτέρω ως προς το θέμα και το ύψος της απώλειας των καταθέσεων μου.

ζ) Με την πώληση των εργασιών της Εναγόμενης 3 στην Ελλάδα και την Αγγλία οι καταθέτες της Ελλάδας και της Αγγλίας τέθηκαν σε ευνοϊκότερη θέση απ' ό,τι οι καταθέτες της Κύπρου αφού δεν υπέστηκαν τις συνέπειες της εξυγίανσης της Εναγόμενης 3.

η) Από την παραγνώριση και μη εφαρμογή των νόμιμων διαδικασιών από τους Εναγόμενους άλλα και από επανειλημμένες παραδοχές των Εναγόμενων, ότι για λόγους πολιτικούς και ανάληψης δεσμεύσεων του Κράτους, χωρίς όμως αυτές να έχουν κυρωθεί νομικά και δεσμευτικά, προς το Euro group και άλλων μη θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την γενικότερη συμπεριφορά των Εναγόμενων 1 και 2, προκύπτει ότι με την έκδοση των διαταγμάτων επιδιώχθηκε η εξυπηρέτηση αλλότριων και ιδιοτελών σκοπών, δηλαδή μεταξύ άλλων η διασφάλιση της εις ολόκληρο πληρωμής των οφειλών της Εναγόμενης 3 προς συγκεκριμένες κατηγορίες καταθετών συμπεριλαμβανομένης της οφειλής προς το ίδιο το όργανο που εξέδωσε το διάταγμα και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ύψους 9.6 Δισεκατομμυρίων περίπου της Λαϊκής Τράπεζας.

θ) Η Εναγόμενη 1 και η Εναγόμενη 2 με τις πράξεις και παραλείψεις τους ώθησαν

και οδήγησαν την Εναγόμενη 3 να παραβεί τη συμβατική της σχέση με εμένα και να παραβεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις προκαλώντας μου ζημιές και απώλειες, οι οποίες προκλήθηκαν λόγω τόσο της προηγηθείσας ευθύνης για την κατάληξη των τραπεζών στην κατάσταση που βρέθηκαν αλλά και της αποτυχίας κάλυψης των ασφαλισμένων καταθέσεων δυνάμει των σχετικών σχεδίων προστασίας καταθέσεων με αποτέλεσμα της εφαρμογής των μέτρων εξυγίανσης συγκριτικά με τη θέση που θα βρισκόμουν αν η Εναγόμενη 3, τίθεντο εναλλακτικά σε εκκαθάριση.

ι) Η Εναγόμενη 3 με τις πράξεις και παραλείψεις της και τις αποφάσεις της και την επενδυτική της πολιτική τόσο πριν την έκδοση των διαταγμάτων αφού είχε ανεπαρκή εταιρική διακυβέρνηση δίδοντας υπέρογκα ποσά ως αμοιβές και bonus σε αξιωματούχους της, δίδοντας τεράστια ποσά δανεισμού χωρίς επαρκείς εξασφαλίσεις σε μέλη Διοικητικού Συμβουλίου και αξιωματούχους της, διαγράφοντας δάνεια αξιωματούχων της ή συνδεδεμένων με αυτών προσώπων και προέβαινε σε επενδύσεις χωρίς μελέτη και αξιολόγηση όπως η αγορά ελληνικών ομολόγων και η αγορά της Ρωσικής Τράπεζας πράξεις οι οποίες επέφεραν τεράστιες ζημιές στην Τράπεζα όπως αναφέρω πιο πάνω και θέτοντας την σε κατάσταση να χρειάζεται εξυγίανση.

Αποτέλεσμα των πιο πάνω ήταν να τεθεί από τους Εναγόμενους 1 και 2 η υπό καθεστώς εξυγίανση με ίδια μέσα και να παραβιάσει τις συμβατικές υποχρεώσεις της για πληρωμή των καταθέσεων μου και το υποχρεωτικό της μετατροπής καταθέσεων σε μετοχές χωρίς επαρκές αντάλλαγμα, χωρίς πιστότητα στην αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων της Εναγόμενης 3.

κ) Σε κάθε περίπτωση, οι Εναγόμενοι ενέργησαν με αβεβαιότητα και άγνοια και χωρίς να εξετάσουν δεόντως τα πιο πάνω και χωρίς να γνωρίζουν ή να λάβουν υπόψη τα γεγονότα από τα οποία θα μπορούσαν να εξάγουν τα αναγκαία συμπεράσματα στα οποία όφειλαν να βασίσουν την κρίση τους πριν την έκδοση των διαταγμάτων, αφού οι Εναγόμενοι δεν γνώριζαν κατά την έκδοσή τους το ύψος της απομείωσης των καταθέσεων».

Περαιτέρω η μάρτυρας ισχυρίζεται ότι είναι η Εναγόμενη 3, που προκάλεσε υπαίτια τη διάρρηξη και παραβίαση των συμφωνιών μεταξύ τους και από την πράξη αυτή έχει υποστεί απομείωση των καταθέσεων της κατά €423.011,91 σεντς το οποίο και απαιτεί από τους Εναγόμενους και ζητά αποζημίωση με βάση τις αρχές του αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Η μάρτυρας αντεξεταζόμενη ανέφερε ότι για έγγραφα που αναφέρει ότι υπόγραψε κατά τη στιγμή που έχει ανοίξει τους λογαριασμούς με την Εναγόμενη 3 πάντοτε τα διάβαζε, όμως εμπιστευόταν την τράπεζα και δεν πίστευε ότι θα μπορούσαν να τα αλλάξουν. Σε σχέση με την παράγραφο 25 της γραπτής ένορκης δήλωσης της και το διάταγμα το οποίο αναφέρει ότι εξέδωσαν οι Εναγόμενοι 1 και 2 και το οποίο αποφασίστηκε διαχωρισμός της Λαϊκής και στη συνέχεια αφομοίωση από την Εναγόμενη 3 δεν το έχει μαζί της για να το καταθέσει. Πιστεύει ότι η Εναγόμενη 3, είναι Κρατική Τράπεζα και χειρίστηκαν τα θέματα επιτόκια με αποτέλεσμα η τράπεζα να φθάσει στο σημείο να μην μπορεί να πληρώσει. Διερωτάτο αν είναι η ίδια που θα έπρεπε να κάνει οποιοδήποτε έλεγχο προς την τράπεζα και όχι η Κυπριακή Δημοκρατία. Στις υποβολές ότι η Εναγόμενη 1 και συγκεκριμένα το κράτος δεν έχει καμία σχέση με τις τράπεζες και ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν εξέδωσε τα διατάγματα για τα οποία παραπονείται η Ενάγουσα, η μάρτυρας δεν έχει δώσει οποιοδήποτε απάντηση. Επίσης στην ερώτηση ότι η Κυπριακή Δημοκρατία, δεν έθεσε την τράπεζα υπό το καθεστώς εξυγίανσης, η μάρτυρα, ανέφερε ότι έχει εκδώσει σχετικό διάταγμα. Επίσης ανέφερε ότι είχε καθήκον η Εναγόμενη 1, να αποζημιώσει τις ζημιές που προκλήθηκαν από την Εναγόμενη 3, αντί να φροντίσει να εξασφαλίσει μόνο τα δικά της χρήματα. Στην υποβολή ότι αν δεν λαμβάνονταν μέτρα από την Εναγόμενη 3, όταν στον χρόνο που λήφθηκαν η ζημιά θα ήταν μεγαλύτερη η μάρτυρας διαφώνησε και ανέφερε ότι η ίδια δεν έχει καμία ευθύνη.

Αντεξεταζόμενη η μάρτυρας από τη δικηγόρο της Εναγόμενης 2 ανέφερε ότι υπήρξαν προειδοποιήσεις ότι θα υπάρξουν κουρέματα και ότι υπήρχαν θέματα στην οικονομία και η ίδια είχε πάει στην τράπεζα και ήθελε να αποσύρει τα χρήματά της και συνεχίζει και

αναφέρει ότι τα γεγονότα που παραθέτει στη γραπτή της δήλωση είναι όπως τα βίωσε η ίδια, διερωτήθηκε γιατί δεν έχει ευθύνη η Κεντρική Τράπεζα Κύπρου, αφού αποτελεί δικό της θέμα να εποπτεύει τις τράπεζες και να είναι ασφαλείς οι καταθέτες. Στην ερώτηση ότι τα στοιχεία που χρησιμοποιεί στην γραπτή της δήλωση για αμελής ενέργειες της Κεντρικής Τράπεζας είναι ελλιπή και κάποια εντελώς αβάσιμα και λανθασμένα, η μάρτυρας ανέφερε ότι «αυτό είναι δουλειά του δικηγόρου μου» η ίδια με τη δική της γνώση δεν βλέπει κάτι έλειπες και στην ερώτηση ότι η Κεντρική Τράπεζα έπραξε όλα όσα όφειλε με βάση τη νομοθεσία και τη διεθνή πρακτική να πράξει, η μάρτυρας διαφώνησε. Σε σχέση με το Τεκμήριο 4, το οποίο είναι επιστολή του Δρ. Γιώργου Γεωργίου υπεύθυνου του γραφείου του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας και δημοσίων σχέσεων, που γίνεται αναφορά στην παράγραφο 20 της γραπτής της κατάθεσης, η μάρτυρα ανέφερε ότι της το έχει δώσει υπάλληλο της δικής της τράπεζας δεν θυμάται ποια είναι αυτή η υπάλληλος όμως της ανέφερε ότι τα λεφτά της είναι ασφαλή και να μην ανησυχεί γιατί δεν θα γίνει κούρεμα, το θυμάται πολύ καλά γιατί ήρθε από την Ελλάδα για να φροντίσει να πάρει τα λεφτά της.

Η μάρτυρας αντεξεταζόμενη από τη δικηγόρο της Εναγόμενης 3 όσον αφορά τα ελληνικά ομόλογα και ότι αυτά ήταν μια επιχειρηματική πρόταση της τράπεζας η μάρτυρας απάντησε ότι αυτό δεν την αφορά, αλλά αυτό που λέει είναι ότι δεν έγινε σωστή κίνηση εκ μέρους της τράπεζας. Ουδέποτε η ίδια ανέφερε ότι ήθελε να αγοράσει μετοχές της τράπεζας.

Ως ΜΥ1, εκ μέρους των Εναγόμενων 2, κατέθεσε ο Μιχάλης Στυλιανού ο οποίος εργάζεται στην Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου κατέχει τη θέση του Βοηθού Διευθυντή και από το Μάρτιο του 2013 μετατέθηκε στη μονάδα εξυγίανσης η οποία μετονομάστηκε σε τμήμα εξυγίανσης και είναι ο προϊστάμενος του τμήματος. Αναφέρει ότι το τμήμα εξυγίανσης ασχολείται με προετοιμασία και σχεδιασμό εφαρμογής μέτρων εξυγίανσης. Τον Μάρτιο του 2013 μετά από κοινού απόφαση που εξέδωσε η αρχή εξυγίανσης με τον Υπουργό Οικονομικών, η αρχή εξυγίανσης δυνάμει της σχετικής νομοθεσίας έκδωσε

διατάγματα για εφαρμογή μέτρων στην Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Λτδ. Στη γραπτή του κατάθεση παραθέτει τα κυριότερα γεγονότα που προηγήθηκαν της έκδοσης αυτών των διαταγμάτων, παράγραφοι 4 ως 40. Το Δικαστήριο περιληπτικά σημειώνει τα ακόλουθα:

- Η κεφαλαιακή θέση της Τράπεζας Κύπρου επιδεινώθηκε αμέσως μετά τον Οκτώβριο του 2011 όταν επιτεύχθηκε η συμφωνία αρχηγών κρατών για απομείωση των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου (ΟΕΔ) καθώς και λόγω της χειροτέρευσης της ποιότητας του ταμειακού χαρτοφυλακίου ως επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης σε Κύπρο και Ελλάδα. Η απομείωση των ΟΕΔ και η σταδιακή αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων τα οποία οδήγησαν σε αύξηση των προβλέψεων για επισφαλείς χορηγήσεις, επηρέασε αρνητικά την κερδοφορία της Τράπεζας Κύπρου και συνεπώς την κεφαλαιακή της θέση. Στις 08.12.2011 η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) με βάση τη συμφωνία αρχηγών κρατών, εξέδωσε σύσταση ζητώντας από τις εθνικές αρχές να απαιτήσουν από τις τράπεζες να ενισχύσουν την κεφαλαιακή τους θέση με τη δημιουργία αποθέματος κεφαλαίων, ούτως ώστε ο δείκτης των κύριων βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων τους να φτάσει το 9% μέχρι τις 30.06.2012 και να δημιουργήσουν προσωρινό απόθεμα κεφαλαίου το οποίο να καλύπτει ζημιές από την απομείωση κυβερνητικών ομολόγων που βρίσκονται στην κατοχή τους περιλαμβανομένου των ΟΕΔ. Με βάση αυτή τη σύσταση η Τράπεζα Κύπρου, παρουσίαζε έλλειμα κεφαλαίου €1,56 δις για το οποίο έπρεπε να λάβει μέτρα για να το καλύψει μέχρι τον Ιούνιο του 2012. Η Τράπεζα Κύπρου ενημερώθηκε για το θέμα με επιστολή της Κεντρικής στις 27.12.2011. Στις 20.1.2012 η Τράπεζα Κύπρου με επιστολή της προς την Κεντρική υπόβαλε σχέδιο ενίσχυσης της κεφαλαιακής της θέσης. Η Κεντρική ενημέρωσε την Τράπεζα Κύπρου 09.03.2012 ότι το σχέδιο που υπέβαλε έγινε αποδεκτό και ότι θα επανεξετάζε τον βαθμό υλοποίησης του σχεδίου μέχρι το τέλος του Ιουνίου του 2012. Στις 20.06.2012 η Τράπεζα Κύπρου με επιστολή της στην Κεντρική και με κοινοποίηση στον Υπουργό Οικονομικών, ενημέρωνε ότι δεν κατάφερε να καλύψει πλήρως το κεφαλαιακό έλλειμα σύμφωνα με τη σύσταση της EAT και ως εκ τούτου ζήτησε παράταση 6 μηνών. Ενημερώθηκε η Τράπεζα Κύπρου ότι δεν τίθεται θέμα

παρατάσεις από την ΕΑΤ και επομένως θα έπρεπε να αποταθεί άμεσα στην κυβέρνηση για κεφαλαιακή ενίσχυση της. Στις 02.03.2012 ο Υπουργός Οικονομικών, έστειλε επιστολή στην Κεντρική Τράπεζα επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση της κυβέρνησης για παροχή οικονομικής στήριξης της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκή Τράπεζας, σε περίπτωση που τα σχέδια ανακεφαλαίωσης τους δεν υλοποιούνταν πλήρως. Στις 29.06.2012 η Τράπεζα Κύπρου αποτάθηκε στην Κυπριακή Δημοκρατία ζητώντας κρατική στήριξη 500 εκατομμυρίων ευρώ, παράλληλα δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη του στόχου και για τη Λαϊκή Τράπεζα παρά την κρατική στήριξη ύψους €1,8 δις. λόγω της αδυναμίας της Κυπριακής Δημοκρατίας να αντλήσει χρηματοδότηση από τις διεθνείς αγορές για την κεφαλαιακή στήριξη και των δύο τραπεζών η Κυπριακή Δημοκρατία αποτάθηκε στον μηχανισμό στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) καθώς και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) για σύναψη δανείου και οικονομική στήριξη για σκοπό μεταξύ άλλων της χρηματοδότησης των κεφαλαιακών αναγκών του χρηματοπιστωτικού τομέα. Στις 02.07.2012 εκπρόσωποι της ΕΕ, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του ΔΝΤ (Τρόικα), ήρθαν στην Κύπρο για τη συνομολόγηση προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής και αναδιάρθρωση του χρηματοπιστωτικού τομέα που θα περιλάμβανε οικονομική βοήθεια στη Δημοκρατία και τη λήψη μέτρων για αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα. Μεταξύ άλλων συμφωνήθηκε ο υπολογισμός των κεφαλαιακών αναγκών των τραπεζών να γίνει μέσω ανεξάρτητου διαγνωστικού ελέγχου, κάτι που τέθηκε από τους διεθνείς δανειστές για τη χορήγηση δανείου και τη σύναψη συμφωνίας. Κατόπιν προσφορών επιλέγηκε η εταιρεία PIMCO για την ενέργεια του ανεξάρτητου διαγνωστικού ελέγχου. Η PIMCO εκτίμησε τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για κάθε πιστωτικό ίδρυμα που συμμετείχε στις 30.06.2012. Η Κεντρική Τράπεζα εν όψει του ότι στις 30.06.2012 η Τράπεζα Κύπρου δεν τηρούσε τις ελάχιστες εποπτικές κεφαλαιακές απαιτήσεις ούτε συμμορφωνόταν με τους ελάχιστους εποπτικούς δείκτες ρευστότητας, απαγόρευσε την εκποίηση στοιχείων ενεργητικού της τράπεζας και τη μεταφορά κεφαλαίου ή και ρευστότητας σε οποιοδήποτε θυγατρική της εταιρείας χωρίς την άδεια της Κεντρικής. Στις 07.11.2012 το διοικητικό συμβούλιο ΕΚΤ, αποφάσισε την αναστολή πρόσβασης της Τράπεζας Κύπρου σε πράξεις άντλησης ρευστότητας από την

ΕΚΤ, η οποία αποτελούσε μια από τις πηγές χρηματοδότησης των εργασιών της Τράπεζας. Στις 14.11.2012, η Τράπεζα Κύπρου αιτήθηκε από την Κεντρική Τράπεζα και της παραχωρήθηκε έκτακτη ρευστότητα (Emergency Liquidity Assistance - ELA) €2 δις, το οποίο αποπλήρωσε στις 30.11.2012. Οι προκαταρκτικοί δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας της Τράπεζας Κύπρου στις 31.12.2012, παρουσίαζαν σημαντική μείωση σε σχέση με τους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας στις 30.09.2012. Η τράπεζα παρουσίαζε έλλειμα κύριων βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων €1,463 δις και το έλλειμα συνολικών κεφαλαίων €1,628 δις. Στις 23.11.2012 συμφωνήθηκε προκαταρκτικό μνημόνιο συναντίληψης της Κυπριακής Δημοκρατίας με την Τρόικα και στο προκαταρκτικό μνημόνιο συναντίληψης περιλαμβανόταν πρόνοια για χρηματοδότηση €1,10 δις για την κάλυψη των κεφαλαιακών αναγκών των τραπεζών συμπεριλαμβανομένης και της Τράπεζας Κύπρου. Η ρευστότητα της Τράπεζας Κύπρου επιδεινώθηκε σημαντικά τους πρώτους 3 μήνες του 2013 λόγω αυξημένων εκροών καταθέσεων. Στις 19.02.2013 αιτήθηκε την παροχή έκτακτης ρευστότητας ELA, ύψους €1 δις και στις 19.03.2013 ύψους €900 εκατομμυρίων. Από τα αποτελέσματα του ανεξάρτητου διαγνωστικού ελέγχου που διενέργησε η PIMCO, πρόκυπτε ότι η Τράπεζα Κύπρου υπολειπόταν σημαντικά του ελάχιστου δείκτη βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων. Συγκεκριμένα παρουσίαζε έλλειμα κεφαλαίων €2,834 εκατομμύρια στο βασικό σενάριο και €3,960 εκατομμύρια στο ακραίο σενάριο. Στις 16.03.2013 επιτεύχθηκε στο Eurogroup πολιτική συμφωνία με τις Κυπριακές Αρχές για την εφαρμογή ενός προγράμματος οικονομικής προσαρμογής. Το σχέδιο αυτό απορρίφθηκε από τη βουλή των αντιπροσώπων. Στις 21.3.2013 το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ αποφάσισε ότι θα επέτρεπε τη συνέχιση παροχής έκτακτη ρευστότητας ELA στην Τράπεζα Κύπρου, μόνο αν θα ετίθεντο σε εφαρμογή πρόγραμμα της ΕΕ/ΔΝΤ το οποίο θα εξασφάλιζε τη φερεγγυότητα των επηρεασμένων τραπεζών. Από αυτό πρόκυπτε ότι οι δύο τράπεζες δεν θα ήταν σε θέση να ικανοποιήσουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις τους αν εξέλιπε το ELA και θα έπρεπε να κηρύξουν στάση πληρωμών. Αυτό θα οδηγούσε και τις δύο τράπεζες σε χρεοκοπία και το κράτος σε ολική κατάρρευση με απρόβλεπτες συνέπειες. Με την πιο πάνω απόφαση ήταν ορατός ο κίνδυνος κατάρρευσης και των δύο τραπεζών. Σε

περίπτωση κατάρρευσης και επακόλουθης εκκαθάρισης της Τράπεζας Κύπρου τη δεδομένη στιγμή θα προκύπταν άμεσα δυσμενείς επιπτώσεις σε όλους τους καταθέτες της τράπεζας τόσο ανασφάλιστους όσο και ασφαλισμένους, αφού του κράτος δεν θα διέθετε, ούτε θα μπορούσε να εξασφαλίσει τα απαιτούμενα ποσά για αποζημιώσεις των ασφαλισμένων καταθετών, δυνάμει του σχετικού σχεδίου προστασίας καταθέσεων. Υπό το φως των πιο πάνω, στις 22.03.2013 η βουλή των αντιπροσώπων ψήφισε μεταξύ άλλων, τον Περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο 17(Ι)2013. Στις 25.03.2013 επιτεύχθηκε στο Eurogroup νέα πολιτική συμφωνία με την Κυπριακή Κυβέρνηση για την εγκαθίδρυση ενός προγράμματος οικονομικής προσαρμογής και αναδιάρθρωσης του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Eurogroup που εκδόθηκε στις 25.03.2013 συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων όπως η Λαϊκή Τράπεζα, τεθεί άμεσα σε εξυγίανση με πλήρη συνεισφορά των μετόχων, ομολογιούχων και ανασφάλιστων καταθέσεων, στη βάση απόφασης της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου. Περαιτέρω προνοούσε τον διαχωρισμό της Λαϊκής Τράπεζας σε καλή και κακή και απορρόφηση της καλής τράπεζας από την Τράπεζα Κύπρου. Στην Τράπεζα Κύπρου θα μεταφέρονταν τα € 9 δις έκτακτης ρευστότητας του ELA και οι ασφαλισμένες καταθέσεις μέχρι του ποσού των €100.000. Επίσης συμφωνήθηκε ότι τα χρήματα του προγράμματος μέχρι €10 δις, δεν θα χρησιμοποιούνταν για την ανακεφαλαιοποίηση της Λαϊκής Τράπεζας και της Τράπεζας Κύπρου και ότι η ανακεφαλαιοποίηση της Τράπεζας Κύπρου θα γινόταν με τη μετατροπή καταθέσεων σε μετοχές και την πλήρη απομείωση των μετόχων και των κατόχων αξιόγραφων/ομολόγων. Με βάση την έκθεση αξιολόγησης και τις προϋποθέσεις που θέτει το Άρθρο 6 του Νόμου 17(Ι)/2013, η Τράπεζα Κύπρου δεν τηρούσε τους ελάχιστους δείκτες κεφαλαιακής επάρκειας, δεν τηρούσε τους ελάχιστους εποπτικούς δείκτες ρευστότητας και δεν μπόρεσε να αντλήσει κεφάλαια από πηγές για να καλύψει το έλλειμμα κεφαλαίου που προέκυψε από την σύσταση της EAT ημερομηνίας 8.12.2011. Σε σχέση με την τρίτη προϋπόθεση που θέτει το Άρθρο 6 που σχετίζεται με τη δημόσια

ωφέλεια και το δημόσιο συμφέρον αξιολογήθηκε κατά πόσο αυτά εξυπηρετούνται με τη λήψη μέτρων εξυγίανσης αντί ενδεχόμενης εκκαθάρισης που ήταν η μοναδική αναμενόμενη εξέλιξη υπό τις περιστάσεις. Στην έκθεση γίνεται αναφορά ότι σε περίπτωση εκκαθάρισης της τράπεζας θα ενεργοποιούνταν οι πρόνοιες του Περί Σύστασης και Λειτουργίας Σχεδίου Προστασίας Καταθέσεων και Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου του 2013 και θα πρέπει να αποζημιωθούν άμεσα όλες οι ασφαλισμένες καταθέσεις με το συνολικό κόστος να ανέρχεται στα €12, 2 δις περίπου με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία με ημερομηνία αναφοράς 31.12.2012.

Το ταμείο προστασίας καταθέσεων δεν διέθετε κεφάλαια για να καλύψει τους ασφαλισμένους καταθέτες της τράπεζας, με αποτέλεσμα να ήταν αδύνατο να καλυφθεί η αποζημίωση που προνοείται στη νομοθεσία. Την ίδια στιγμή η Τράπεζα Κύπρου, θα πρέπει να πληρώσει άμεσα την έκτακτη ρευστότητα που της έχει παραχωρηθεί μέχρι εκείνη τη στιγμή και αν δεν μπορούσε η Κεντρική Τράπεζα να αξιοποιούσε τα περιουσιακά στοιχεία της τράπεζας που της είχαν παραχωρηθεί και συνεπώς αυτά τα περιουσιακά στοιχεία δεν θα ήταν στη διάθεση του εκκαθαριστή. Το προσωπικό της τράπεζας θα απολύετο και η Κυπριακή Δημοκρατία θα τίθετο σε δεινή οικονομική κατάσταση με καταστροφικές συνέπειες για τους καταθέτες και τους πιστωτές των τραπεζών, τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και το κοινωνικό σύνολο. Αφού έλαβαν όλα τα πιο πάνω υπόψη και ιδιαίτερα τις καταστροφικές συνέπειες της οικονομίας της χώρας και με βάση την έκθεση, η λήψη μέτρων εξυγίανσης κρίθηκε αναγκαία για την προαγωγή της δημόσιας ωφέλειας και την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος.

Από τη στιγμή που η απόφαση του Eurogroup ημερομηνίας 25.03.2013 απέκλεισε την κεφαλαιοποίηση της Τράπεζας Κύπρου από το πρόγραμμα χρηματοδότησης της Κυπριακής Δημοκρατίας από την ΕΕ/ΔΝΤ, καθώς και την αδυναμία της Κυπριακής Δημοκρατίας να εξεύρει χρηματοδότηση από διεθνείς αγορές, επιλέχθηκε το μέτρο εξυγίανσης και η διάσωση της Τράπεζας Κύπρου, με μέσα ώστε να είναι σε θέση να συνεχίσει εργασίες, να προστατευτούν πλήρως οι ασφαλισμένοι καταθέτες και για

επίτευξη αυτού του σκοπού ακολουθήθηκε η σειρά απομείωσης που προβλέπεται από Άρθρο 12 (8) του Νόμου 17 (I)/2013. Από τη στιγμή που δεν αρκούσε το μετοχικό κεφάλαιο, η αξία των αξιόγραφων, οι χρεωστική τίτλοι και τα δικαιώματα απόκτηση χρεωστικών τίτλων, αποφασίστηκε η μετατροπή του 47,5% των ανασφάλιστων καταθέσεων σε μετοχικό κεφάλαιο.

Τον Μάιο του 2013, η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου ενεργώντας με βάση τις πρόνοιες του Νόμου 17 (I)/2013 διόρισε τον ανεξάρτητο ελεγκτικό οίκο KPMG UK LLP, με σκοπό την αποτίμηση της «εύλογης αξίας» των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της Τράπεζας Κύπρου. Με βάση την έκθεση στις 26. 7. 2013, η εύλογη καθαρή αξία των περιουσιακών στοιχείων της Τράπεζας Κύπρου ήταν κατά 1,721 εκατομμύρια ευρώ μικρότερη από τη λογιστική τους αξία κατά τις 31.3.2013. Η «εύλογη αξία» είναι η τιμή που αναμένεται να εισπραχθεί για την πώληση ενός περιουσιακού στοιχείου σε μια κανονική συναλλαγή υπό ομαλές συνθήκες της αγοράς μεταξύ πωλητή και αγοραστή. Με την εφαρμογή του μέτρου της διάσωσης με ίδια μέσα για επίτευξη του σκοπού εξυγίανσης οι συσσωρευμένες ζημιές που έχει υποστεί η Τράπεζα Κύπρου διαγράφηκαν/εκμηδενίστηκαν με την απομείωση του μετοχικού κεφαλαίου των αξιογράφων/ομολόγων της τράπεζας και ακολούθως η τράπεζα ανακεφαλαιοποιήθηκε με τη μετατροπή του 47, 5% των ανασφάλιστων καταθέσεων σε μετοχές.

Σε περίπτωση που η Τράπεζα Κύπρου, τον Μάιο του 2013, τίθετο σε εκκαθάριση και έχοντας υπόψη ότι η ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων υπό συνθήκες πιέσεις είναι αβέβαιη και η τιμή πολύ χαμηλότερη από την εύλογη αξία, προκύπτει ότι η είσπραξη από εκποίηση περιουσιακών στοιχείων θα κατέληγαν σε μεγάλες ζημιές για τους ανασφάλιστους καταθέτες καθώς επίσης και σε απώλεια του συνόλου της επένδυσης των κατόχων αξιογράφων και μετοχών. Επίσης λόγω και της επικρατούσας οικονομικής καταστάσεις στην Κύπρο θα ήταν αδύνατο να εκποιηθούν άμεσα ή σε σύντομο χρονικό διάστημα ώστε να αποπληρωθούν μερικώς μόνο οι καταθέτες και οι εκκαθαριστές της Τράπεζας Κύπρου ταυτόχρονα με τη Λαϊκή Τράπεζα θα απαιτούσε πολύχρονη, επίμονη

διαδικασία και τεράστια έξοδα, με τις ζημιές για τους πιστωτές να μεγαλώνουν με την πάροδο του χρόνου. Σε περίπτωση εκκαθάρισης της Τράπεζα Κύπρου, θα ενεργοποιούνταν άμεσα οι πρόνοιες του Περί Σύστασης και Λειτουργίας Σχεδίου Προστασίας Καταθέσεων και Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμου του 2013 και θα πρέπει να αποζημιωθούν άμεσα πριν από τους μετόχους όλες οι ασφαλισμένες καταθέσεις, με το συνολικό κόστος να ανέρχεται στα €12,2 δις με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία ημερομηνία αναφοράς 31.12.2012 το ταμείο προστασίας καταθέσεων διέθετε μόνο €126 εκατομμύρια περίπου και τα οποία ήταν σε θέση να καλύψουν πολύ μικρό ποσοστό των ασφαλισμένων καταθετών της Τράπεζας Κύπρου. Η Τράπεζα Κύπρου θα έπρεπε να επιστρέψει την έκτακτη ρευστότητα που της είχε παρασχεθεί από την Κεντρική Τράπεζα, διαφορετικά η Κεντρική Τράπεζα θα έπρεπε να αξιοποιούσε τα περιουσιακά στοιχεία της τράπεζας και αυτά δεν θα μπορούσαν να τίθεντο στη διάθεση του εκκαθαριστή. Δεκάδες πελάτες της Τράπεζα Κύπρου, δεν θα είχαν πρόσβαση στα χρήματα τους και σε τραπεζικές υπηρεσίες, με αποτέλεσμα τον τερματισμό της επιχειρηματικής/οικονομικής δραστηριότητας και την πτώχευση δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων.

Είναι η θέση του μάρτυρα, ότι με βάση τα όσα αναφέρει ανωτέρω, τα μέτρα εξυγίανσης της Τράπεζας Κύπρου που λήφθηκαν με σκοπό προστασίας δημόσιου συμφέροντος και σε περίπτωση που η Τράπεζα Κύπρου τίθετο σε εκκαθάριση, οι καταθέτες της θα βρίσκονταν σε δυσμενέστερη θέση από αυτή που βρέθηκαν μετά τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης. Όσον αφορά την πώληση υποκαταστημάτων της Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα, η πώληση αυτή έχει τεθεί ως προϋπόθεση από τους διεθνείς δανειστές της Κύπρου για την εγγύηση του προγράμματος οικονομικής στήριξης της Κυπριακής Δημοκρατίας και σε περίπτωση που η Κυπριακή Δημοκρατία δεν συναινούσε σε αυτή την πώληση η διαπραγμάτευση με την Τρόικα για τον καταρτισμό τελικού μνημονίου θα διακοπτόταν με συνεπακόλουθο την άτακτη χρεοκοπία του τραπεζικού συστήματος και της Κυπριακή Δημοκρατίας.

Ο μάρτυρας αντεξετάστηκε για τα προσόντα του και αν έχει την απαιτούμενη εκπαίδευση και εμπειρία με την εξυγίανση των τραπεζών. Εξήγησε ότι είναι εγκεκριμένος λογιστής και από το 1987 μέχρι το 2013 εργαζόταν στη διεύθυνση εποπτείας της Κεντρικής Τράπεζας με καθήκοντα είτε εποπτειών, επιθεωρήσεων στις τράπεζες, είτε διαφόρων ελέγχων και εργασιών εποπτείας από το γραφείο. Στα 26 χρόνια που παρέμεινε στον ίδιο χώρο απέκτησε πολλές εμπειρίες όσον αφορά το θέμα εποπτείας και αντιμετώπισης διαφόρων θεμάτων και προβλημάτων όσον αφορά τις τράπεζες και το θέμα εξυγίανση και λήψης μέτρων εξυγίανσης εμφανίστηκε μετά την παγκόσμια κρίση και στην Ευρωπαϊκή Ένωση πήρε κάποια μορφή με μια πρόταση που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2012 για την εξυγίανση και ανάκαμψη πιστωτικών ιδρυμάτων. Η απόφαση να τεθεί η Τράπεζα Κύπρου υπό καθεστώς εξυγίανση, την πήρε ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας ενεργώντας ως αρχή εξυγίανσης τη δεδομένη στιγμή στη βάση πολιτικών αποφάσεων που είχαν ληφθεί στο Eurogroup. Περαιτέρω ο μάρτυρας αντεξετάστηκε τόσο για την πώληση υποκαταστημάτων της Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα, αλλά και την έκτακτη ρευστότητα «ELA» που είχε παραχωρηθεί στην Τράπεζα Κύπρου, επανέλαβε τις αρχικές του θέσεις όπως αυτές περιλαμβάνονταν στην αρχική του κατάθεση.

Ο ΜΥ1 κατέθεσε ως Τεκμήριο 7 την απόφαση ημερομηνίας 25/3/2011, η οποία εκδόθηκε από την Αρχή Εξυγίανσης και τον Υπουργό Οικονομικών για την εξυγίανση στην Τράπεζα Κύπρου και Λαϊκή Τράπεζα ως Τεκμήρια 8 και 9, τα οποία αφορούν την απόφαση αρχηγών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον τραπεζικό τομέα και τη σύσταση της EAT ημερομηνίας 20/10/11 και 08/12/11 αντίστοιχα, ως Τεκμήρια 10-16, τα οποία αφορούν την αλληλογραφία της Κεντρικής Τράπεζας, Τράπεζας Κύπρου και Υπουργού Οικονομικών σε σχέση με την κεφαλαιακή ενίσχυση και την κρατική στήριξη της Τράπεζας Κύπρου, ως Τεκμήρια 17-22 τα οποία αφορούν τις διενέργειες και τον ανεξάρτητο διαγνωστικό έλεγχο της Τράπεζας Κύπρου πριν από το Eurogroup του Μαρτίου του 2013, ως Τεκμήρια 23- 27, τα οποία αφορούν ανακοίνωση του Eurogroup, της ΕΚΤ και της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου σε σχέση με την Τράπεζα Κύπρου, ως Τεκμήρια 28-31 τα οποία αφορούν το σχέδιο εξυγίανσης της Τράπεζας Κύπρου και την

αλληλογραφία, ως Τεκμήρια 32 και 33 είναι τα διατάγματα 103/13, 132/13, 278/13 και 275/13, ως Τεκμήρια 34-38 τα οποία αφορούν την αλληλογραφία μετά το σχέδιο εξυγίανσης της Τράπεζας Κύπρου, ως Τεκμήρια 39 την έκθεση της KPMG LLP UK και ως Τεκμήρια 40 και 41 τα διατάγματα ΚΔΠ 279/13 και 96/13.

Ως ΜΥ2 για τους Εναγόμενους 3, κατέθεσε η Ελίζα Λιβαδιώτου, η οποία εργάζεται στην Τράπεζα Κύπρου. Η μάρτυρας ρωτήθηκε και αναφέρθηκε στα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου για τα οποία η Τράπεζα Κύπρου επέλεξε τότε να επενδύσει και συγκεκριμένα ανέφερε ότι την περίοδο πριν το 2011 είχε πάρα πολύ ψηλά επίπεδα ρευστότητας και συγκεκριμένα είχε ρευστό διαθέσιμο 13 δις και με βάση τις διαδικασίες τα διαθέσιμα αυτά επενδύονται σε καταθέσεις και κάποια σε ομόλογα, τα ελληνικά ομόλογα ήταν μια τέτοια επένδυση. Είθισται μεγάλο ποσοστό των ομολόγων των τραπεζών να επενδύονται σε Κρατικά Ομόλογα και δη σε ομόλογα των χωρών στις οποίες λειτουργούν οι τράπεζες, εξού και οι κυπριακές τράπεζες είχαν μεγάλους αριθμούς Κυπριακών Ομολόγων. Η Τράπεζα Κύπρου το 2010 είχε το 1/3 των εργασιών της στην Ελλάδα και μέσα στα πλαίσια αυτά αποφασίστηκε η επένδυση σε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου. Τα κρατικά ομόλογα ήταν στην ίδια κατηγορία με τα μετρητά, Ο δεύτερος λόγος ήταν γιατί γνώριζαν τι συμβαίνει με την οικονομία εφόσον στην Ελλάδα είχαν το 40% του μεριδίου αγοράς ως Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα. Το 2011 το Eurogroup αποφάσισε στα πλαίσια διαβούλευσης με τις Ελληνικές Αρχές, όπως υπάρξει συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στο πρόγραμμα διάσωσης της Ελλάδας. Το καλοκαίρι του 2011, προέκυψε η ανάγκη κούρεματος κατά 21% των ομολόγων. Μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία, η εικόνα της Ελλάδος έχει επιδεινωθεί και πολύ σύντομα το 21% δεν ήταν αρκετό για διάσωση. Σε ενδιάμεσο στάδιο πήγε στο 50% και τον Φλεβάρη του 2012 κατέληξε στο 80%. Η Τράπεζα Κύπρου κλήθηκε να λάβει μέρος στο Private Sector Involvement ή αλλιώς «κούρεμα» στην ουσιαστική όμως μορφή του δεν ήταν εθελούσια, ήταν μια πρόκληση που είχε στις τράπεζες ή στους κατόχους ομολόγων το πιστόλι στον κρόταφο, διότι αν η Ελλάδα δεν κατάφερνε να λάβει πολύ υψηλό ποσοστό συμμετοχής στο κούρεμα από κατόχους, δεν θα προχωρούσε το Ελληνικό μνημόνιο και συνεπώς η

Τράπεζα Κύπρου επέλεξε να μην λάβει μέρος σε ένα θεωρητικά εθελούσιο κούρεμα έναντι του κόστους να πτωχεύσει η Ελλάδα. Σε περίπτωση πτώχευσης και άτακτης χρεοκοπίας του κράτους, τα 10 με 11 δις δάνεια που είχε η Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα, συν τα 2 δις ομόλογα, θα είχαν υποστεί σοβαρές ζημιές. Θα έπαιρναν πολύ χαμηλό ποσοστό μέχρι και μηδενικό και έτσι ήταν πιο σωστό να πάρουν το 20 παρά το μηδέν. Το κούρεμα των Ελληνικών ομολόγων ήταν το πρώτο μεγάλο κομμάτι ζημιών που αντιμετώπισε η τράπεζα που άρχισε το 2011 και ολοκληρώθηκε το 2012. Στη συνέχεια η μάρτυρας αναφέρθηκε στη χρηματοπιστωτική ικανότητα της τράπεζας καθώς και στην προσπάθεια της για ανακεφαλαιοποίηση. Η περίοδο 2011 μέχρι το 2013 ήταν η ιδιαίτερα δύσκολη περίοδος για τις οικονομίες της Κύπρου και της Ελλάδας, με αποτέλεσμα να υποστεί η τράπεζα μεγάλες ζημιές από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Με την πώληση των καταστημάτων στην Ελλάδα η τράπεζα δεν έχει καμία σχέση. Αποφασίστηκε και υλοποιήθηκε από τις Κυπριακές Αρχές, σε συνεργασία με την Τρόικα, χωρίς ανάμειξη στις διαπραγματεύσεις ούτε είχε η τράπεζα οποιοσδήποτε σχέση με τα διατάγματα που εκδόθηκαν από στην Κεντρική Τράπεζα. Με το θέμα της εκκαθάρισης ή εξυγίανσης, η μάρτυρας, ανέφερε ότι σίγουρα η εξυγίανση είχε καλύτερο αποτέλεσμα σε μεγάλη διάφορα από οποιοδήποτε εναλλακτικό σενάριο, διότι σε μια εκκαθάριση είναι μεγάλος ο χρόνος για να πουληθούν τα περιουσιακά στοιχεία και συνεπώς οι καταθέτες δεν θα έπιαναν χρήματα για πολλά χρόνια. Περαιτέρω όταν πουλάς περιουσιακά στοιχεία σε συνθήκες εκκαθάρισης εξ ορισμού, τα πουλάς σε χαμηλότερη τιμή και αν και οι δύο τράπεζες Κύπρου και Λαϊκής, το 2013 έμπαιναν σε εκκαθάριση τη στιγμή που είχαν πέρα του 50% μεριδίου της αγοράς στην Κύπρο, η οικονομία θα κατέρρεε με αλυσιδωτές επιπτώσεις στην όλη οικονομία. Η μάρτυρας αντεξεταζόμενη αναφέρθηκε εκ νέου τόσο στα ελληνικά ομόλογα, τους λόγους για τους οποίους η τράπεζα τα έχει αγοράσει, άλλα και τις συνέπειες τους από το κούρεμα. Επανέλαβε δε τη θέση της σε σχέση με το ότι ήταν καλύτερη η εξυγίανση από την εκκαθάριση.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω όλους τους μάρτυρες που προσέφεραν οι διάδικοι τη στιγμή που κατέθεταν ενώπιον του Δικαστηρίου και με την ίδια προσοχή προχωρώ να εξετάσω τη μαρτυρία τους.

Το έργο της αξιοπιστίας είναι ένα πολυσύνθετο και λεπτό έργο παρατήρησης κατατεθέντων μαρτύρων και ορθά έχει χαρακτηριστεί ως το σημαντικότερο καθήκον του Δικαστηρίου.

Στην υπόθεση **C & A Pelekanos Associates Ltd (1999) 1 (B) A.A.Δ. 1273**, τονίζονται τα ακόλουθα:

“Η αξιολόγηση προφορικής μαρτυρίας είναι άρρηκτα συνυφασμένη με την αξιοπιστία του μάρτυρα. Η εντύπωση που αφήνει στο Δικαστήριο, αγαθή ή δυσμενής, είναι παράγων εξαιρετικής σπουδαιότητας για την κρίση της αξιοπιστίας. Ο τελευταίος είναι όρος πολυσήμαντος. Η εμφάνιση και συμπεριφορά του μάρτυρα ενόσω καταθέτει, οι αντιδράσεις του κατά πόσο δηλαδή είναι φυσικές ή αφύσικες, ο τρόπος που απαντά, η νευρική ή η επιφυλακτικότητα του, ή η ιδιοσυγκρασία που εκδηλώνει, είναι μεταξύ των σημείων που μόνο ο πρωτόδικος δικαστής που τον είδε και τον άκουσε μπορεί να παρατηρήσει και στη συνέχεια να τη χρησιμοποιήσει, το πρίσμα της πείρας όπου διαθέτει και τις γνώσεις του της ανθρώπινης φύσης για να εκτελέσει το πιο σημαντικό και δυσκολότερο ίσως καθήκον του, την εύρεση της αλήθειας.”

Φυσικά η παρούσα υπόθεση δεν άπτεται μόνο του θέματος αξιοπιστίας μαρτύρων που έχουν καταθέσει καθώς τα πλείστα γεγονότα που συνέβηκαν τον Μάρτιο του 2013 και τα οποία οδήγησαν στην έκδοση διαταγμάτων όσον αφορά την εξυγίανση της Τράπεζας Κύπρου είναι κοινά αποδεχτά. Αυτά για τα οποία υπάρχει ειδοποιός διαφορά είναι οι ισχυρισμοί της Ενάγουσας σε σχέση με πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων των Εναγομένων 1 και 2 όσον αφορά τον έλεγχο και την προστασία των διεργασιών της

Εναγόμενης 3. Περαιτέρω εξέτασης χρήζουν και οι ισχυρισμοί της Ενάγουσας ότι δεν υπήρξε έρευνα από τους Εναγόμενους 1 και 2 των προϋποθέσεων που θέτει ο Νόμος 17(Ι)/2013 πριν καταλήξουν ότι η λήψη του μέτρου εξυγίανσης ήταν προσφορότερη από την εκκαθάριση, καθώς και η συνταγματικότητα των άρθρων του Νόμου 17(Ι)/2013 κάτω από τα οποία η Τράπεζα Κύπρου τέθηκε υπό το καθεστώς εξυγίανσης χρησιμοποιώντας μέρος των καταθέσεων όπως και στη συγκεκριμένη περίπτωση της Ενάγουσας.

Σε σχέση με τη μαρτυρία της Ενάγουσας το μέρος που αφορά τα ποσά και τους λογαριασμούς που είχε κατατεθειμένα στην Εναγόμενη 3, καθώς και οι προσπάθειες της κατά το χρονικό διάστημα του Μαρτίου του 2013 μετά την απόφαση του Eurogroup να αποσύρει τα λεφτά που είχε κατατεθειμένα στην Εναγόμενη 3 δεν έχουν αμφισβητηθεί και η μάρτυρας γι' αυτά τα γεγονότα έχει καταθέσει με σαφήνεια και τα έχει επεξηγήσει πλήρως και ως εκ τούτου στο σημείο αυτό η μαρτυρία της γίνεται καθόλα αποδεχτή από το Δικαστήριο.

Εν αντιθέσει με αυτά τα γεγονότα η υπόλοιπη μαρτυρία της που περιλαμβάνει τους ισχυρισμούς της ότι έτυχε ενημέρωσης από υπαλλήλους της Εναγόμενης 3 και οι οποίοι την διαβεβαίωναν ότι δεν θα υπήρχε κούρεμα των καταθέσεων είναι ξεκάθαρο από όλη την παρουσία της στο εδώλιο του μάρτυρος και τον τρόπο που απαντούσε καθ' ότι στις πλείστες ερωτήσεις στο στάδιο της αντεξέτασης παρέπεμπε για την απάντηση στους δικηγόρους της καθιστά φανερό ότι η Ενάγουσα δεν είχε καμία γνώση γι' αυτά τα γεγονότα και η μόνη προσπάθεια της είναι να πείσει το Δικαστήριο ότι οι διαβεβαιώσεις των υπευθύνων είναι αυτές που την οδήγησαν, ώστε να μη πάρει οποιανδήποτε απόφαση πριν από το Eurogroup και "να μειώσει τη ζημιά της", ως ισχυρίζεται. Το ίδιο ισχύει και για το μέρος της κατάθεσης της που αφορά σε παραπομπές και αναφορές που κατά καιρούς έγιναν από αξιωματούχους του κράτους και των Εναγομένων 2 και συγκεκριμένα στο περιεχόμενο του Τεκμηρίου 2, το οποίο αποτελεί την έκθεση της τριμερούς Επιτροπής ημερομηνίας 28/09/2013. Το Τεκμήριο 2 περιλαμβάνει μεταξύ άλλων δηλώσεις, οι οποίες έχουν γίνει ενώπιον μιας επιτροπής και καταγράφηκαν στο σύνολό τους ή όχι σ' ένα πόρισμα που ετοιμάσθηκε από τρίτα πρόσωπα και συνεπώς

δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εξ' ακοής μαρτυρία. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να αποδεχθεί τη θέση της Ενάγουσας ότι οι Εναγόμενοι 1 και 2 γνώριζαν την κατάσταση και δεν έλαβαν οποιαδήποτε μέτρα προς αποφυγή της κατάστασης που επικράτησε στην Τράπεζα. Ως εκ τούτου το μέρος αυτό της μαρτυρίας της δεν γίνεται αποδεχτό από το Δικαστήριο και απορρίπτεται.

Ο ΜΥ1 εκ μέρους των Εναγομένων 2 Μιχάλης Στυλιανού έχει καταθέσει στο Δικαστήριο με σαφήνεια για όλα τα γεγονότα που περιλαμβάνουν το φάσμα της οικονομικής κατάστασης που περιήλθε η Εναγόμενη 3 καθώς και η Κυπριακή Δημοκρατία από το 2011 μέχρι και την έκδοση των σχετικών διαταγμάτων για εξυγίανση της Εναγόμενης 3 τον Μάρτιο μέχρι και Ιούλιο του 2013. Η μαρτυρία του εστιάστηκε στα γεγονότα που αναφέρει στη γραπτή του κατάθεση, περιγράφονται ανωτέρω και συγκεκριμένα σ' αυτά που οδήγησαν στην έκδοση των διαταγμάτων για την εξυγίανση της Τράπεζας Κύπρου καθώς και στις ενέργειες της Εναγόμενης 2 πριν και μετά την έκδοση των διαταγμάτων μεταξύ του Μαρτίου 2013 και Ιουλίου 2013. Η μαρτυρία του ως καθ' όλα θετική κρίνεται αξιόπιστη και αποδεκτή από το Δικαστήριο.

Η ΜΥ2 εκ μέρους των Εναγομένων 3, Ελίζα Λιβαδιώτου, έχει καταθέσει για έναν περιορισμένο σκοπό και συγκεκριμένα για να δώσει μαρτυρία σε σχέση με τα ομόλογα του Ελληνικού Δημόσιου, τα οποία η Εναγόμενη 3 έχει αγοράσει. Τα όσα έχει καταθέσει στο Δικαστήριο η μάρτυρας στηρίζονται σε γεγονότα τα οποία ήρθαν σε γνώση της μέσω εγγράφων που αφορούσαν το γενικό πλαίσιο της απομείωσης των ελληνικών ομολόγων, εξήγησε τους λόγους για τους οποίους η Εναγόμενη 3 προέβηκε στην αγορά των συγκεκριμένων ομολόγων και περαιτέρω επεξήγησε και αυτή με τη σειρά της τους λόγους για τους οποίους η αρμόδια αρχή επέλεξε να οδηγήσει την Τράπεζα Κύπρου σε εξυγίανση αντί του εναλλακτικού σεναρίου της εκκαθάρισης της Εναγόμενης 3. Και αυτής της μάρτυρος η μαρτυρία κρίνεται καθ' όλα αξιόπιστη και αποδεκτή.

Με βάση την πιο πάνω αξιολόγηση και την αποδεκτή μαρτυρία καταλήγω στα πιο κάτω

συμπεράσματα:

Καθ' όλο τον ουσιώδη χρόνο για την παρούσα αγωγή η Ενάγουσα ήταν πελάτης και καταθέτης της Εναγόμενης 3 και διατηρούσε τους λογαριασμούς όπως αυτοί περιγράφονται στη γραπτή της κατάθεση και περιγράφονται στην Έκθεση Απαίτησης της, αλλά και στις σελίδες 3, 4 και 5 της παρούσας απόφασης υπό τα στοιχεία α ως μ.

Τον Μάρτιο του 2013 η Αρχή Εξυγίανσης με τον Υπουργό Οικονομικών εξέδωσε δυνάμει των εξουσιών που της παρέιχε ο περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμος 17(Ι)/2013 (στο εξής θα αναφέρεται «ο Νόμος») διατάγματα για εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης στην Τράπεζα Κύπρου Δημόσια Εταιρεία Ltd. Τα κυριότερα γεγονότα που προηγήθηκαν της έκδοσης των πιο πάνω διαταγμάτων είναι τα ακόλουθα:

Η Κυπριακή Δημοκρατία μετά από τις συνεχιζόμενες υποβαθμίσεις τις πιστοληπτικής της ικανότητας από τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης αποκλείστηκε στα μέσα του 2011 από διεθνείς αγορές για σκοπούς χρηματοδότησης.

Στις 26/10/11 επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ των αρχηγών των κρατών μελών της Ε.Ε. για τη λήψη μέτρων προς αντιμετώπιση των επιπτώσεων τόσο στην Ε.Ε, όσο και στην Ευρωζώνη. Τα μέτρα προνοούσαν μεταξύ άλλων σε σχέση με τον τραπεζικό τομέα τη διασφάλιση μεσοπρόθεσμης χρηματοδότησης των τραπεζών για αποφυγή πιστωτικής κρίσης και την βελτίωση της ποιότητας και ποσότητας της κεφαλαιακής βάσης των τραπεζών. Σε αυτό το πλαίσιο συμφωνήθηκε να απαιτηθεί από τις τράπεζες η επίτευξη δείκτη κύριων βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων ύψους 9% μετά την αφαίρεση των λογιστικών ζημιών που πρόκυπταν από επενδύσεις σε κυβερνητικά ομόλογα κατά τις 30/09/2011 περιλαμβανόμενων και των ομολόγων του Ελληνικού Δημόσιου. Στις τράπεζες που ο δείκτης υστερούσε του πιο πάνω στόχου του 9% δινόταν χρόνος να επιτευχθεί μέχρι την 30/06/2012 στη βάση σχεδίων ανακεφαλαιοποίησης. Επίσης συμφωνήθηκε ότι οι εθνικές κυβερνήσεις θα παρείχαν οικονομική στήριξη στις τράπεζες

σε περίπτωση που δεν πετύχαιναν ανακεφαλαιοποίηση μέσω ιδιωτικών πόρων.

Η κεφαλαιακή θέση της Τράπεζας Κύπρου επιδεινώθηκε αμέσως μετά τον Οκτώβριο του 2011 όταν επιτεύχθηκε η συμφωνία αρχηγών κρατών για απομείωση των ΟΕΔ, καθώς και της χειροτέρευσης της ποιότητας του δανειακού της χαρτοφυλακίου ως αποτέλεσμα της επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης σε Κύπρο και Ελλάδα. Η απομείωση των ΟΕΔ και η σταδιακή αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων επηρέασαν αρνητικά την κερδοφορία της Τράπεζας Κύπρου και συνεπώς την κεφαλαιακή της θέση.

Η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου με βάση τη σύσταση του έκδωσε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών ζήτησε από την Τράπεζα Κύπρου όπως υποβάλει σχέδιο για ενίσχυση της κεφαλαιακής της θέσης και εκμηδένιση του ελλείμματος κεφαλαίου που ανερχόταν στο €1,56 δις μέχρι τον Ιούνιο του 2012. Η Τράπεζα Κύπρου στις 20/01/12 υπέβαλε σχέδιο το οποίο έγινε αποδεκτό από την Κεντρική Τράπεζα. Στις 20/06/12 η Τράπεζα Κύπρου με επιστολή της προς την Κεντρική Τράπεζα και με κοινοποίηση στον Υπουργό Οικονομικών την ενημέρωνε ότι δεν κατάφερε να καλύψει πλήρως το κεφαλαιακό της έλλειμμα και να συμμορφωθεί με τις συστάσεις της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών και ζητούσε παράταση. Στις 26/6/2012 ενημερώθηκε από την Κεντρική Τράπεζα ότι δεν υπήρχε θέμα παράτασης, αλλά θα πρέπει να αποταθεί άμεσα στην κυβέρνηση για κρατική ενίσχυση.

Στις 02/03/12 ο Υπουργός Οικονομικών απέστειλε επιστολή προς τον διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση της κυβέρνησης με βάση τη συμφωνία αρχηγών κρατών για παροχή οικονομικής στήριξης μεταξύ άλλων και στην Τράπεζα Κύπρου. Στις 29/06/2012 η Τράπεζα Κύπρου αποτάθηκε στην Κυπριακή Δημοκρατία ζητώντας κρατική στήριξη ύψους €500 εκατομμυρίων με σκοπό την κάλυψη του κεφαλαιακού ελλείμματος που παρουσίαζε. Λόγω αδυναμίας της Κυπριακής Δημοκρατίας να αντλήσει χρηματοδότηση από διεθνείς αγορές για την κεφαλαιακή ενίσχυση της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής Τράπεζας, η οποία παρά την κρατική

στήριξη δεν πέτυχε να συμμορφωθεί μέχρι τις 30/06/2012 με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών η Κυπριακή Δημοκρατία αποτάθηκε στον μηχανισμό στήριξης της Ε.Ε καθώς και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για σύναψη δανείου και οικονομική στήριξη με σκοπό μεταξύ άλλων τη χρηματοδότηση των κεφαλαιακών αναγκών του χρηματοπιστωτικού τομέα. Οι συνομιλίες άρχισαν τον 7ο του 2012, μεταξύ άλλων συμφωνήθηκε ο διορισμός ανεξάρτητου οικονομικού συμβούλου για εκτίμηση των κεφαλαιακών αναγκών του τραπεζικού τομέα. Επιλέγηκε κατόπιν προφορών η PIMCO, η οποία εκτίμησε τις κεφαλαιακές απαιτήσεις κάθε συμμετέχοντος ιδρύματος κατά τις 30/06/12 με ελάχιστο δείκτη πρωτοβάθμιων κεφαλαίων το 9% για το βασικό σενάριο και 6% για το ακραίο σενάριο. Στις 20/07/12 η Κεντρική Τράπεζα εν όψει του γεγονότος ότι η Τράπεζα Κύπρου δεν τηρούσε τις ελάχιστες εποπτικές κεφαλαιακές απαιτήσεις ούτε συμμορφωνόταν με τους ελάχιστους εποπτικούς δείχτες ρευστότητας απαγόρευσε την εκποίηση στοιχείου ενεργητικού της τράπεζας και τη μεταφορά κεφαλαίου ή και ρευστότητας σε οποιαδήποτε θυγατρική της εταιρείας χωρίς την έγκριση της κεντρικής.

Στις 07/11/12 το Κεντρικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αποφάσισε με ισχύ από 14/11/12 την αναστολή πρόσβασης της Τράπεζας Κύπρου και των υποκαταστημάτων της σε πράξεις άντλησης ρευστότητας από την ΕΚΤ λόγω μη τήρησης των απαιτήσεων κεφαλαιακής επάρκειας. Στις 14/11/12 η Τράπεζα Κύπρου αιτήθηκε από την Κεντρική Τράπεζα και της παραχωρήθηκε έκτακτη ρευστότητα (ELA) €2 δις. Για την αποπληρωμή χρηματοδότησης €3,35 δις, τα οποία είχε λάβει μέχρι τότε από την ΕΚΤ. Το ποσό των €2 δις η Τράπεζα Κύπρου το αποπλήρωσε στις 30/11/12 με χρήση διαθέσιμων από διατραπεζικές καταθέσεις και ρευστοποίηση ομολόγων.

Με βάση τα προκαταρκτικά αποτελέσματα για το έτος 2012 και τους ελάχιστους δείχτες κεφαλαιακών απαιτήσεων η Τράπεζα Κύπρου παρουσίαζε έλλειμμα κύριων βασικών Πρωτοβάθμιων Κεφαλαίων €1,463 δις και το έλλειμμα Συνολικών Κεφαλαίων €1,628 δις.

Στις 23/11/12 συμφωνήθηκε προκαταρκτικό μνημόνιο συναντίληψης της Κυπριακής

Δημοκρατίας με την Τρόικα (Ε.Ε, ΕΚΤΜ ΔΝΤ) και στο μνημόνιο περιλαμβανόταν πρόνοια για παροχή χρηματοδότησης μέχρι €10 δις για κάλυψη των κεφαλαιακών αναγκών των τραπεζών συμπεριλαμβανομένης και της Τράπεζας Κύπρου. Η ρευστότητα της Τράπεζας Κύπρου επιδεινώθηκε σημαντικά κατά τους πρώτους 3 μήνες του 2013 λόγω αυξημένων εκροών καταθέσεων. Λόγω αυτής της κατάστασης η Τράπεζα Κύπρου αιτήθηκε στις 19/02/13 και της παραχωρήθηκε έκτακτη ρευστότητα (ELA) από την Κεντρική Τράπεζα ύψους €1 δις και στις 19/03/13 της παραχωρήθηκε επιπλέον έκτακτη ρευστότητα (ELA) ύψους €900 εκατομμυρίων.

Σύμφωνα με την έκθεση της PIMCO (Τεκμήριο 21) που υποβλήθηκε στη Συντονιστική Επιτροπή την 01/03/2013 η Τράπεζα Κύπρου υπολειπόταν σημαντικά τον ελάχιστο δείκτη βασικών πρωτοβάθμιων κεφαλαίων και συγκεκριμένα παρουσιάζει έλλειμμα κεφαλαίων €2.834 εκατομμύρια στο βασικό σενάριο και €3.960 εκατομμύρια στο ακραίο σενάριο.

Στις 16/03/13 επιτεύχθηκε κατ' αρχήν πολιτική συμφωνία στο Eurogroup με τις κυπριακές αρχές για την εφαρμογή ενός προγράμματος οικονομικής προσαρμογής. Στα μέτρα αυτά λαμβάνετο μια εφάπαξ εισφορά σταθεροποίησης που θα επιβαλλόταν στις καταθέσεις σε όλο το τραπεζικό σύστημα για χρηματοδότησης της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Το σχετικό νομοσχέδιο απορρίφθηκε από τη βουλή των αντιπροσώπων στις 19/03/13.

Στις 21/03/13 το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΚΤ αποφάσισε ότι θα επέτρεπε τη συνέχιση παροχής έκτακτης ρευστότητας ELA από την Κεντρική Τράπεζα προς τις τράπεζες περιλαμβανομένης και της Τράπεζας Κύπρου μέχρι και τις 25/03/13. Στη συνέχεια η παροχή ELA θα εξεταζόταν μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα τίθετο σε εφαρμογή πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής της Ε.Ε/Δ.Ν.Τ, το οποίο θα εξασφάλιζε τη φερεγγυότητα των επηρεαζόμενων τραπεζών. Αυτό σήμαινε ότι σε περίπτωση μη εφαρμογής προγράμματος η παροχή ELA δεν θα ανανεωνόταν και το ποσό που είχε αντλήσει η Τράπεζα Κύπρου θα καθίστατο άμεσα απαιτητό με αποτέλεσμα η Τράπεζα

Κύπρου δεν θα ήταν σε θέση να ικανοποιήσει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της αν εξέλειπε ο ELA και θα έπρεπε να κηρύξει στάση πληρωμών και ο κίνδυνος κατάρρευσης όχι μόνο της Τράπεζας Κύπρου, αλλά και της Λαϊκής.

Σε περίπτωση κατάρρευσης και των δύο τραπεζών τη δεδομένη στιγμή θα προκύπταν δυσμενείς επιπτώσεις σε όλους τους καταθέτες των Τραπεζών, καθότι το κράτος δεν διέθετε τα απαιτούμενα ποσά για αποζημίωση των ασφαλισμένων καταθετών.

Στις 22/03/13 η βουλή των αντιπροσώπων ψήφισε σειρά νομοθεσιών στα πλαίσια διάσωσης της Κυπριακής Οικονομίας μεταξύ των οποίων των περί Εξυγίανσης Πιστωτικών και Άλλων Ιδρυμάτων Νόμο. Η Κυπριακή Δημοκρατία προς αποφυγή της χρεοκοπίας στις 25/03/13 επιτεύχθηκε στο Eurogroup νέα πολιτική συμφωνία για την εγκαθίδρυση προγράμματος οικονομικής προσαρμογής και αναδιάρθρωση του χρηματοπιστωτικού τομέα. Σύμφωνα με την ανακοίνωση που εκδόθηκε στις 25/03/13 σε αντίθεση με τις πρόνοιες του μνημονίου συναντίληψης που συμφωνήθηκε στις 23/12/12 και τη συμφωνία των αρχηγών κρατών που έγινε στις 26/10/11 τα χρήματα του προγράμματος μέχρι €10 δις δεν θα χρησιμοποιούνταν για την ανακεφαλαιοποίηση της Λαϊκής Τράπεζας και της Τράπεζας Κύπρου και ότι η ανακεφαλαιοποίησης της Τράπεζας Κύπρου θα γινόταν με τη μετατροπή καταθέσεων σε μετοχές την πληρωμή απομείωση των μετοχών και αξιογράφων/ομολόγων. Περαιτέρω, το Eurogroup απαιτούσε την άμεση εφαρμογή της συμφωνίας μεταξύ Κύπρου και Ελλάδος για τα υποκαταστήματα των τραπεζών στην Ελλάδα με σκοπό την προστασία της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών συστημάτων τόσο της Κύπρου, όσο και της Ελλάδας.

Έχοντας υπ' όψιν όλα τα πιο πάνω προχωρώ να εξετάσω τα θέματα που οι διάδικοι έχουν εγείρει στις αγορεύσεις τους και εάν με τα πιο πάνω συμπεράσματα του Δικαστηρίου η Ενάγουσα έχει αποδείξει τις αξιώσεις της εναντίον των Εναγομένων.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Ενάγουσας τόνισε κατά την αγόρευση του ότι η ζημιά που υπέστη η Ενάγουσα προκλήθηκε από την έκδοση του Διατάγματος ΚΔΠ 103/2013, το

οποίο εκδόθηκε δυνάμει του Νόμου και των λοιπών διαταγμάτων που εκδόθηκαν δυνάμει του Νόμου από την Εναγόμενη 2 ως Αρχή Εξυγίανσης και τη σύμφωνο γνώμη του Υπουργού Οικονομικών της Εναγόμενης 1.

Είναι η θέση του ότι υπάρχει από τους Εναγόμενους 1 και 2 παραβίαση του πιο πάνω Νόμου και οι Εναγόμενοι 1 και 2 πριν την έκδοση των διαταγμάτων θα έπρεπε κατ' αρχάς να διασφαλίσουν όλες τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 3(2)(ζ) του Νόμου, το οποίο αναφέρει ότι «η επέμβαση των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας δεν παραβαίνει πρόνοιες του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» και συνεπώς η απομείωση των καταθέσεων της Ενάγουσας αποτελεί κατάφορη παραβίαση του άρθρου 23 του Συντάγματος.

Με παραπομπή στο άρθρο 7(1) του ίδιου νόμου σημειώνεται ότι αυτό απαριθμεί όλα τα διαθέσιμα μέτρα εξυγίανσης που η Εναγόμενη 2 έχει στη διάθεση της θέτοντας ένα πιστωτικό ίδρυμα υπό εξυγίανση αφού λάβει υπ' όψιν τη σύμφωνο γνώμη του Υπουργού Οικονομικών. Αναφέρει ότι οι Εναγόμενοι 1 και 2 δεν εξέτασαν καμία έκθεση ή έρευνα για το ποιο μέτρο εξυγίανσης θα μπορούσε η Εναγόμενη 2 να εφαρμόσει και μοναδικός τους σκοπός ήταν η αποφυγή υποχρέωσης εκ μέρους της Εναγόμενης 1 οποιαδήποτε αποζημίωσης παραβιάζοντας με αυτόν τον τρόπο το άρθρο 28 του Συντάγματος. Παραπέμπει το Δικαστήριο στο άρθρο 9(5) του Νόμου και εισηγείται ότι αδικαιολόγητα εκδόθηκε το διάταγμα για την πώληση των εργασιών της Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα. Τονίζει δε ότι η Ενάγουσα με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 26 του Νόμου εξασκεί το δικαίωμα που της παρέχει ο Νόμος για την οικονομική επανόρθωση της. Εισηγείται ότι η επίκληση του δικαίου της ανάγκης δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή και το Δικαστήριο θα πρέπει να εκδώσει απόφαση υπέρ της Ενάγουσας και εναντίον των Εναγομένων.

Η ευπαίδευτος δικηγόρος της Εναγόμενης 1 απατώντας για την κάθε αξίωση της Ενάγουσας ξεχωριστά ανέφερε ως γενικό συμπέρασμα ότι όλα τα αιτητικά είναι

ανυπόστατα, καθότι καμία βάσιμη αιτία αγωγής προκύπτει από την Έκθεση Απαίτησης. Η Ενάγουσα δεν δικαιούται επικαλούμενη το γεγονός του Μαρτίου 2013 και μόνο χωρίς να τα συνδέει με οποιαδήποτε ζημιά και να αξιώνει από την Εναγόμενη 1 δηλώσεις και αποζημιώσεις για θέματα που δεν την αφορούν και τονίζει ότι η Εναγόμενη 1 ό,τι έπραξε το έπραξε για το καλό του συνόλου.

Η ευπαίδευτος δικηγόρος της Εναγόμενης 2 πέραν της προδικαστικής ένστασης ότι η αρχή εξυγίανσης δεν είναι διάδικος επί της ουσίας αναφέρθηκε στη συνταγματικότητα του Νόμου, καθώς και στη μη απόδειξη εκ μέρους της Ενάγουσας αμέλειας από την Ενάγουσα. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της Ενάγουσας για παραβίαση του Συντάγματος ανέφερε ότι τέτοιοι ισχυρισμοί παραβίασης του Συντάγματος δεν εξειδικεύονται στην Έκθεση Απαίτησης, αλλά γενικά και αόριστα στις παραγράφους 16, 21, 22 και 26 και στην παράγραφο 23 εγείρεται ισχυρισμός για άνιση μεταχείριση. Ο τρόπος που δικογραφούνται καθιστά σχεδόν αδύνατο να γίνει αντιληπτό πιο άρθρο ζητάται η εξέταση και ποιο άρθρο του Συντάγματος παραβιάστηκε. Είναι δε η θέση της ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε παραβίαση των άρθρων 23, 26 και 28 του Συντάγματος. Στη συνέχεια αναλύει όλες τις παραμέτρους που αφορούν το δίκαιο της ανάγκης, την αμέλεια, την εκ του νόμου παράβαση νόμιμων καθηκόντων, τον αδικαιολόγητο πλουτισμό και ζητά την απόρριψη της αγωγής.

Η ευπαίδευτος δικηγόρος της Εναγόμενης 3 τονίζει ότι η Ενάγουσα δεν έχει οποιοδήποτε αγωγίμο δικαίωμα να προωθεί στην παρούσα αγωγή βάσει των σχετικών διαταγμάτων γιατί στην Ενάγουσα έχουν δοθεί από την Εναγόμενη 3 μετοχές σαν αντάλλαγμα του ποσού που έχει απωλέσει. Η Εναγόμενη 3 εφάρμοσε τα εκδοθέντα διατάγματα. Τα ΟΕΔ δεν προκάλεσαν οποιαδήποτε ζημιά ως η Ενάγουσα ισχυρίζεται και η Ενάγουσα δεν έχει αποσείσει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών της. Ως εκ τούτου ζητά την απόρριψη αγωγής.

Προτού εξετάσω οποιοδήποτε άλλο θέμα θα εξετάσω την προδικαστική ένσταση που εγείρεται στην παράγραφο 5 της έκθεσης Υπεράσπισης της Εναγόμενης 2 και συγκεκριμένα "ότι με την παρούσα αγωγή ενάγεται ως Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου ενώ μέρος των ευθυνών που τις αποδίδονται αφορούν ισχυριζόμενη βλάβη και ζημιά που προκλήθηκε στην Ενάγουσα από ισχυριζόμενες πράξεις και/ή παραλείψεις της Κεντρικής Τράπεζας υπό την ιδιότητά της ως Αρχή Εξυγίανσης". Ο Νόμος 17(Ι)/2013 και το άρθρο 2 του Νόμου ερμηνεία αναφέρει: "Αρχή Εξυγίανσης" σημαίνει την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου. Στην παράγραφο 13 της έκθεσης Απαίτησης αναφέρεται ότι "η Εναγόμενη 2 ως Αρχή Εξυγίανσης δυνάμει του Νόμου έχει εκδώσει και θέσει σε ισχύ τα σχετικά διατάγματα". Αποτελεί γεγονός ότι η Αρχή Εξυγίανσης λειτουργεί δυνάμει ξεχωριστών νομοθετικών διατάξεων, αλλά δεν παύει η Αρχή Εξυγίανσης να είναι η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου. Συνεπώς θεωρώ ότι καθορίζεται η ιδιότητα με την οποία εγείρεται η αγωγή εναντίον της Κεντρικής Τράπεζας και ως εκ τούτου η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται. Οι υπόλοιπες προδικαστικές ενστάσεις που υπάρχουν στις υπερασπίσεις των Εναγομένων 1 και 2 δεν έχουν προωθηθεί.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της Ενάγουσας για παράβαση του Συντάγματος είναι γεγονός ότι στην Έκθεση Απαίτησης της Ενάγουσας ο ισχυρισμός για παράβαση του Συντάγματος προβάλλεται γενικά χωρίς να καθορίζεται ποια είναι η συγκεκριμένη παράβαση και ποιο άρθρο του Συντάγματος παραβιάζεται. Στην Έκθεση Απαίτησης της Ενάγουσας υπάρχει ισχυρισμός ότι τα διατάγματα που έκδωσε η Εναγόμενη 2 και με τα οποία τέθηκε υπό εξυγίανση η Εναγόμενη 3 αυτά έγιναν κατά παράβαση των προνοιών του Συντάγματος και/ή του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Γίνεται αναφορά στην παράγραφο 16 της Έκθεσης Απαίτησης για παράβαση του Συντάγματος και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων χωρίς να γίνεται οποιαδήποτε παραπομπή ποιο άρθρο του Συντάγματος παραβιάζεται. Φυσικά το Δικαστήριο άσχετα με την πιο πάνω παρατήρηση και τις προϋποθέσεις που θέτει η Νομολογία για την εξέταση του θέματος της Συνταγματικότητας του Νόμου. Θα προχωρήσει και θα εξετάσει αν με τα διατάγματα που η Εναγόμενη 2 έχει εκδώσει σύμφωνα με τον Νόμο παραβιάζεται: α) το δικαίωμα της ιδιοκτησίας άρθρο 23 του Συντάγματος, γιατί τόσο σε παραγράφους της έκθεσης

Απαίτησης 21, 22, 26, 27 και 28, αλλά και στη μαρτυρία της Ενάγουσας υπάρχει ισχυρισμός ότι από την απομείωση των καταθέσεων της υπήρξε παραβίαση του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, (β) το άρθρο 28 του Συντάγματος. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της Ενάγουσας στην αγόρευσή του ισχυρίζεται ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 28 του Συντάγματος και συγκεκριμένα του άρθρου 28.2, το οποίο δεν επιτρέπει καμία δυσμενή διάκριση σε βάρος οποιουδήποτε ατόμου. Αναφέρει ότι συγκεκριμένες περιπτώσεις που εξαιρέθηκαν από την απομείωση αποτελούν δυσμενή διάκριση εναντίον των υπόλοιπων καταθετών και δεν είναι δυνατό να μην θεωρείται δυσμενή διάκριση η απομείωση των καταθέσεων των ανασφάλιστων καταθετών με την αιτιολογία ότι ήταν καταθέτες και (γ) το άρθρο 30 του Συντάγματος. Γίνεται αναφορά στην αγόρευσή του δικηγόρου της Ενάγουσας ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 30 εφόσον δεν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 26 και 29 του Νόμου και δεν δύναται να απαγορευθεί σε κανέναν η προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με βάση τη μαρτυρία της Ενάγουσας τίθεται ότι οι καταθέσεις που είχε η Ενάγουσα στην Εναγόμενη 3 αποτελούσαν ιδιοκτησία της αφού είχε το δικαίωμα ως ισχυρίζεται οποτεδήποτε η ίδια το αποφάσιζε να έκανε χρήση αυτών των καταθέσεων, κάτι το οποίο της απαγορεύτηκε από την έκδοση των σχετικών διαταγμάτων.

Το θέμα της σχέσης καταθέτη και τράπεζας έχει εξετασθεί στην υπόθεση ***Μυρτώ Χριστοδούλου και άλλοι ν. Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου και άλλοι (2013), 3 Α.Α.Δ 427*** στην οποία αποφασίστηκε ότι η σχέση καταθέτη και τράπεζας είναι εκείνη του πιστωτή και οφειλέτη. Ο καταθέτης ουσιαστικά παραδίδει τα χρήματά του στην τράπεζα, τα οποία και απορροφούνται στο όλο ενεργητικό της ως δικά της πλέον περιουσιακά στοιχεία και η τράπεζα οφείλει στον καταθέτη το ποσό της κατάθεσης του σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης κατάθεσης. Ο λογαριασμός του με την τράπεζα δεν του δίδει το δικαίωμα σε συγκεκριμένα χρήματα παρά μόνο συνιστά ακριβώς το δούναι και λαβείν του, ως λογαριασμού, με την τράπεζα, υπό τη μορφή της καταγεγραμμένης κατάστασης της συμβατικής τους σχέσης. Στην παρούσα υπόθεση η ίδια η Ενάγουσα παραδέχεται στη μαρτυρία της ότι οι καταθέσεις που έχει στην Εναγόμενη 3 αποτελούν δική της περιουσία.

Συνεπώς στην παρούσα υπόθεση ισχύουν τα όσα αναφέρονται στην υπόθεση **Μυρτώ Χριστοδούλου** (ανωτέρω) και ως εκ τούτου δεν τίθεται θέμα παραβίασης του άρθρου 23 του Συντάγματος.

Θα προχωρήσω πιο κάτω στην εξέταση του άρθρου 30 του Συντάγματος σε σχέση με τα άρθρα 26 και 29 του Νόμου 17(Ι)/2013 όπου γίνεται αναφορά στην αγόρευση του ευπαίδευτου δικηγόρου της Ενάγουσας. Είναι η θέση του ευπαίδευτου δικηγόρου της Ενάγουσας ότι είναι οι Εναγόμενοι 1 και 2 που θα πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν εξετάσει όλες τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 3 του Νόμου πριν καταλήξουν ότι η Εναγόμενη 3 έπρεπε να τεθεί σε εξυγίανση ή σε οποιοδήποτε άλλο μέτρο. Η μόνη μαρτυρία που έχει τεθεί γι' αυτό το θέμα προέρχεται από τη μαρτυρία των ΜΥ1 και ΜΥ2. Ο ΜΥ1 ως ανωτέρω έχω αναφέρει έχει παραθέσει τα γεγονότα τόσο πριν από την πολιτική απόφαση του Eurogroup τον Μάρτη του 2013 όσο και τα γεγονότα μετά την έκδοση των διαταγμάτων μέχρι και τον Ιούλιο του 2013. Αυτό που διαπιστώνεται μέσα από τη μαρτυρία του ΜΥ1 είναι ότι η Αρχή Εξυγίανσης πριν προχωρήσει και αποφασίσει ότι η εξυγίανση είναι αποτελεσματικότερη από την εκκαθάριση έχει εξετάσει όλες τις προϋποθέσεις του Άρθρου 3 του Νόμου. Ο ΜΥ1 με μια σειρά γεγονότων επεξήγησε το θέμα αυτό, ιδιαίτερα δε τόνισε ότι η Τράπεζα Κύπρου αν αφήνετο και προχωρούσε σε εκκαθάριση οι πιστωτές της θα ευρίσκοντο σε δυσμενέστερη θέση απ' ότι βρίσκονται με την εξυγίανση. Ανέφερε μεταξύ άλλων ότι για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ακόμη και τις ασφαλισμένες καταθέσεις πόσω μάλλον το ποσό που παρέμεινε από την απομείωση. Με δεδομένη την κατάσταση στην Τράπεζα την επίδικη περίοδο επεξήγησε περαιτέρω ότι ακόμη και όλα τα περιουσιακά στοιχεία της Τράπεζας να χρησιμοποιούνταν υπό τις συνθήκες που επικρατούσαν τη δεδομένη στιγμή δεν ήταν δυνατό να καλύψουν όλες τις ζημιές των πιστωτών. Η θέση του ΜΥ1 επιβεβαιώθηκε τόσο από την έκθεση της KPMG LLP UK Τεκμήριο 39 τον Μάιο του 2013, όσο και από τη μαρτυρία της ΜΥ2, η οποία στην κατάθεση της ανέφερε ότι οι όποιες ενέργειες της Αρχής Εξυγίανσης έγιναν σύμφωνα με τον Νόμο και εξήγησε για ποιους λόγους συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου.

Συνεπώς διαπιστώνεται ότι η Εναγόμενη 3 πριν αποφασίσει το μέτρο της εξυγίανσης προχώρησε και εξέτασε τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 3 του Νόμου και δεν προχώρησε στην επιβολή χωρίς να λάβει υπ' όψιν όλες τις προϋποθέσεις.

Η ΜΥ2 περαιτέρω στη μαρτυρία της ανέφερε ότι το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων και η εκροή μεγάλων καταθέσεων ήταν τα δύο μεγάλα ζητήματα που οδήγησαν στην αποσταθεροποίηση της Εναγόμενης 3. Η μάρτυρας εξήγησε και αιτιολόγησε τους λόγους που ώθησαν την Τράπεζα να αγοράσει ΟΕΔ ειδικά από τη στιγμή που το 2010 το 1/3 των εργασιών της Τράπεζας ήταν στην Ελλάδα. Επεξήγησε και αιτιολόγησε για ποιον λόγο η τράπεζα επέλεξε να μην λάβει μέρος σε ένα θεωρητικό εθελούσιο κούρεμα έναντι του κόστους να πτωχεύσει η Ελλάδα. Σε περίπτωση πτώχευσης η ζημιά της Τράπεζας θα ήταν πολύ μεγαλύτερη από του να πάρει το 20% από το μηδέν. Συνεπώς και σε αυτό το σημείο δεν διαπιστώνω οποιαδήποτε παραβίαση από τους Εναγόμενους 1 και 2 και κατά συνέπεια δεν διαπιστώνω οποιαδήποτε παραβίαση του άρθρου 30 του Συντάγματος.

Σε σχέση δε με το άρθρο 28.2 του Συντάγματος και το δικαίωμα για ίση μεταχείριση παρατηρώ ότι εστιάζεται μόνο στο ότι για κάποιες ομάδες σύμφωνα με την ΚΔΠ 103/2013 και την τροποποίηση του παραρτήματος Δ με την ΚΔΠ 132/2013 υπήρξαν εξαιρέσεις και ως έχει αναφέρει ο ΜΥ1 οι εξαιρέσεις που περιέχονται στα διατάγματα έγιναν για σκοπούς προαγωγής της δημόσιας ωφελείας και εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος για την προστασία της εκπαίδευσης και του φιλανθρωπικού έργου και για την προστασία της σταθερότητας του χρηματοοικονομικού και πιστωτικού τομέα. Σύμφωνα δε με την ΚΔΠ 132/2013 η οποιαδήποτε διαφοροποίηση σε σχέση με συγκεκριμένες κατηγορίες καταθετών έγιναν σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 6(1) του Νόμου και συγκεκριμένα έγινε γιατί υπήρχαν επιτακτικοί λόγοι δημόσιου συμφέροντος. Σύμφωνα πάντα με τη μαρτυρία του ΜΥ1 εάν υπήρχε απομείωση είτε στο σύνολο όπως έγινε και στους υπόλοιπους καταθέτες σε ορισμένες ομάδες όπως π.χ στις καταθέσεις της γενικής κυβέρνησης ουσιαστικά θα δυσχεραίνετο περαιτέρω η χρηματοπιστωτική ικανότητα της κεντρικής κυβέρνησης και θα ευρίσκετο σε χειρότερη

θέση από τη θέση που θα βρισκόταν πριν από τη σύναψη της πολιτικής συμφωνίας με το Eurogroup και θα επιδείνωνε περαιτέρω το δημοσιονομικό πρόβλημα αντί να έλυne το πρόβλημα, το ίδιο θα ίσχυε για τα ασφαλιστικά ταμεία και τυχόν άλλα τραπεζικά ιδρύματα. Οι συνθήκες οι οποίες επικρατούσαν τον Μάρτιο 2013 όπως ανωτέρω παρατίθενται δίδουν το δικαίωμα στο Δικαστήριο να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συνέτρεχαν οι λόγοι δημόσιου συμφέροντος και συνεπώς δεν διαπιστώνω να υπάρχει παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Είναι περαιτέρω η θέση των Εναγομένων 1 και 2 ότι και αν ακόμη το Δικαστήριο δεν δεχθεί τη θέση τους αναφορικά με το ότι λόγοι δημόσιου συμφέροντος δικαιολογούσαν την έκδοση των επίδικων διαταγμάτων από την Εναγόμενη 2 στη χρονική διάρκεια του Μαρτίου 2013 ίσχυε το Δίκαιο της Ανάγκης. Για το θέμα αυτό οι δικηγόροι παρέπεμψαν το Δικαστήριο στις αποφάσεις *Ibrahim and Others v. The Attorney General (1964) CLR 195* και *Ανδρέας Νικολάου κ.α v. Ναυσικάς Α. Νικολάου κ.α (Αρ. 2) (1991) 1 Α.Α.Δ 1338*. Η θέση του δικηγόρου της Ενάγουσας στηρίχθηκε στο ότι το δίκαιο της ανάγκης δύναται να εφαρμοστεί σε περίπτωση όπου είναι απαραίτητη η παρέκκλιση από το Σύνταγμα αποκλειστικά και μόνο όμως για την διατήρηση κρατικών λειτουργιών και συνεπώς κατά τη θέση του δεν ήταν δυνατό να ισχύσει το Δίκαιο της Ανάγκης. Αντίθετα με αυτό οι δικηγόροι των Εναγομένων συμφώνησαν με τις προϋποθέσεις που θέτει η Νομολογία για να επικληθεί το Δίκαιο της Ανάγκης και τόνισαν ότι οι προϋποθέσεις ενεργοποίησης του δικαίου της ανάγκης είναι η ύπαρξη επιτακτικής και αναπότρεπτης ανάγκης ή εξαιρετικής περίπτωσης ή απουσίας άλλης θεραπείας εκτός από την κατά ανάγκη παρέκκλιση από το Σύνταγμα κάτι που συνέβαινε στην παρούσα υπόθεση.

Στην παρούσα υπόθεση σύμφωνα πάντα με τη μαρτυρία του ΜΥ1, η οποία έγινε στο σύνολο της αποδεκτή από το Δικαστήριο τα νομοθετικά μέτρα τα οποία λήφθηκαν ήταν απολύτως αναγκαία. Το Eurogroup στις 25/03/2013 αποφάσισε ότι τα χρήματα του προγράμματος δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Με αυτήν την απόφαση και οι δύο τράπεζες θα οδηγούνταν σε χρεοκοπία και

το κράτος σε ολική κατάρρευση με απρόβλεπτες συνέπειες, δηλαδή θα υπήρχε αποσταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Στην υπόθεση ***The Republic v. Kyriacos Kyriakou (1987) 3 CLR 1189*** αποφασίσθηκε ότι τα νομοθετικά μέτρα που λαμβάνονται για να αντιμετωπίσουν μια ανάγκη μπορούν να επιλεγούν από αριθμό εναλλακτικών λύσεων αλλά πρέπει να είναι απόλυτα αναγκαία για να αντιμετωπίσουν τέτοια κατάσταση.

Με βάση τη συμφωνία του Eurogroup οι τρόποι ανακεφαλαιοποίησης της Τράπεζας Κύπρου ήταν περιορισμένοι, τα μέτρα εξυγίανσης που λήφθηκαν ήταν αναγκαία εφόσον αποτελούσαν προϋπόθεση για υπογραφή του μνημονίου της Κυπριακής Δημοκρατίας με τους Δανειστές της και χωρίς αυτήν τη συμφωνία η Κυπριακή Δημοκρατία θα οδηγείτο σε χρεοκοπία. Ακόμη αποτελούσε και ως προϋπόθεση και την υπογραφή του μνημονίου και η πώληση των εργασιών της Τράπεζας Κύπρου στην Ελλάδα. Συνεπώς, τα μέτρα που λήφθηκαν ήταν αναγκαία για να εμποδισθεί η κατάρρευση του συνόλου του χρηματοπιστωτικού τομέα με καταστροφικές συνέπειες για την οικονομία της χώρας και την αποσταθεροποίηση όλο του χρηματοοικονομικού τομέα και με τις συνέπειες όπως ανωτέρω διατυπώνονται και συνεπώς με αυτά τα δεδομένα μπορούσε να γίνει η επίκληση του Δικαίου της Ανάγκης.

Η Εναγόμενη 3 σύμφωνα πάντα με τα διατάγματα έχει αποδώσει στην Ενάγουσα τις μετοχές που της αναλογούν.

Εν όψει όλων των πιο πάνω η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των Εναγομένων 1, 2, 3 και εναντίον της Ενάγουσας ως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.)

Μ. Δρουσιώτης, Π.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/IX

Subject: Civil / Other Actions

Αναφορά: Τελική Απόφαση